رهبر يا رهزن؟

جي ايم سيد جي
سياست جي ٽيڪاٽپڻي

رسول بخش پليجو

Gul Hayat Institute

سنڌي عوامي برقي ـ ڪتاب
Sindhi Awami e-Books

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

رهبر يا رهزن؟

سنڌي قوم هن وقت تباهيءَ جي اونهي کاهيءَ جي ڪناري کي ويجهي اچي رسائي وئي آهي. اها ڪيترو وقت پنهنجو قومي وجود بچائي سگهندي ان جي ڪابہ خبر ناهي. ان جا ڪارڻ ڪهڙا آهن؟ ان جا ڪارڻ بہ قسمن جا آهن. هڪڙا ٻاهريان ٻيا اندريان. عام طرح ٻاهرين ڪان اندريان ڪارڻ وڌيڪ اهم هوندا آهن ۽ ٻنهي قسمن جا ڪارڻ هڪٻئي سان لاڳاپيل، هڪ ٻئي تي اثر وجهندڙ، هڪ ٻئي کان متاثر ٿيندڙ ۽ هڪٻئي ۾ سمايل هوندا آهن. ٻاهرين ڪارڻن ۾ ڌارين جون لاڳيتون ڪاهون، اڳرايون، قبضا، ڦريون لٽون، ظلم ۽ زوراوريون شامل آهن. اندرين ۾ سنڌ جي جاگرافيائي بناوت ۽ اقتصادي، سياسي ۽ فوجي خيال کان بيهڪ، موسمي حالتون، مينهن نہ پوڻ، سمنڊ جو ڪنارو ڪافي ڪاڙل نہ هجڻ، آبادي گهٽ هجڻ، نسلي ورثو، قومي نفسيات ۽ ٻيون حالتون شامل آهن. تاريخ ۾ وڌيڪ اهميت ڪهڙي ڳالهہ جي آهي؟ قومن ۽ طبقن جي اجتماعي عملن جي يا فردن ۽ شخصيتن جي انفرادي ڪارنامن جي؟ عام ماڻهن جي يا ليڊرن جي؟ اهي تمام وڏا ۽ پيچيدا سوال آهن جن جا رڳو جزوي جواب ڏيڻ جي ڪوشش ڪري سگهجي ٿي. بهرحال ايترو چئي سگهجي ٿو تہ تاريخ ۾ سٺن يا برن فردن جي ڪردار کي نظرانداز نٿو ڪري سگهجي. تاريخ جي ڪن نازڪ گهڙين ۾ طبقن ۽ قومن جي موت ۽ حياتي جو دارومدار غيرمعمولي حد تائين فردن جي سٺي يا بري ڪردار تي هوندو آهي. ڪنهن طبقي يا قوم ۾ غدار گهڻا آهن يا سورما؟ غدارن جي چالاڪي، مڪاري، عياري ۽ بهروپ ڪرڻ جي لياقت ڪيتري آهي؟ سچن سورمن ۾ لياقت، مضبوطي، دورانديشي، صبر، اورچائي، محڪم ارادو، هوشياري، ڪاريگري، سورهيائي ۽ خود قرباني ڪيتري آهي؟ منجهن پيچيدين حالتن کي منهن ڏيڻ جي صلاحيت ڪيتري آهي؟ ڪيترين تاريخي گهڙين ۾ قومن ۽ طبقن جي فتح ۽ شڪست جو دارومدار انهن ئي ڳالهين تي هوندو آهي. هر قوم هيرا بہ پيدا ڪري ٿي ۽ غدار بہ. هيرا ۽ غدار ٻن قسمن جا ٿيندا آهن. هڪڙا اهي جيڪي ڄاتل سڃاتل

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

آهن، بيا اهي جيڪي لڪا نٿا ڏين يا قوم ۽ طبقو ڪين لڪي ۽ سمجهي نٿا سگهن: هڪڙا چوٽ چڙهيل، نشانبر ۽ نروار بيا اڻ لڪا ۽ ستن پردن ۾ لڪل ۽ ڳجها.

سنڌ ۾ ٻه پنهنجي پتيءَ جا هيرا ۽ غدار آهن. ڏاهر، دودو، دريا خان، مخدوم بلاول، شاهه عنايت، هوشو، هيمون، پٿو، فاضل ۽ ڪيئي ٻيا ظاهر ۽ پڌرا سورما ليکجن ٿا. چنيسر، ڄام فيروز، قاضي قادن، مير علي مراد، مير صوبدار، نائون مل، ون يونٽ جا نهرائيندڙ سنڌ جا ظاهر ۽ پڌرا غدار ليکجن ٿا.

ڳجهن ۽ لڪل هيرن ۽ غدارن جو ڪاٿو ئي ڪونهي. انهن جي خبر ڪنهن کي پوي ۽ ڪيئن پوي؟ خاص ڪري انهن هيرن ۽ غدارن بابت جيڪي پاڻ لڪائڻ جي شعوري ڪوشش ڪن ٿا. اهڙن جي کوج لڳائڻ لاءِ وڏا ڏونگر ڏورڻا ۽ ڪشالا ڪڍڻا پوندا. تاريخي حقيقتن تان مٽيءَ جا مڻ لاهڻا پوندا، پردا چاڪ ڪرڻا پوندا ۽ روپ بهروپ پروڙڻا پوندا.

سنڌ جي تاريخ ۾ هڪڙو ڳجهو ۽ لڪل غدار اعظم اهڙو به آهي جنهن جو اڄ تائين غدارن جي لسٽ ۾ پلجي به ذڪر ڪونه ٿيو آهي. پر ان جي غداريءَ جو رڪارڊ صحيح سلامت ۽ معتبر نموني تاريخ ۾ محفوظ ٿي چڪو آهي. اهو صاحب آهي محترم موکو بن وسايو جنهن اٽڪل ساڍيون ٻارهن صديون اڳ محمد بن قاسم جي ڪاهه وقت عرب سامراجين سان سازباز ڪري قوم آڏو اهو ڍونگ رچايو ته سنڌ پاران بهادري ۽ سورهيائي سان عربن خلاف وڙهڻ تو وڃان! پوءِ پنهنجي فوج کي سازش سان عربن هٿان مارائي پنهنجي قوم کي تباهه ڪرائي نه رڳو دشمنن وٽ سرخروئي حاصل ڪيائين پر وڏي ڳالهه ته خود پنهنجي قوم جي اکين ۾ ڌوڙ وجهي پاڻ کي قوم جي قاتل ۽ غدار بدران قوم جو سرفروش سورمو ۽ هيرو ڪري به پيش ڪيائين. اهڙا غدار ٻين جي ڀيٽ ۾ ڪئين دفعا وڌيڪ خطرناڪ آهن. جيڪي لڪا نٿا ڏين ۽ قوم کهايو لڪا وتن. پر انهن کان چوٽ تي چڙهيل ۽ هزار دفعا وڌيڪ خوفناڪ غدار اهي آهن جيڪي نه رڳو غداري ڪن ٿا ۽ نه رڳو ظاهر نٿا ٿين پر هو اڳتي وڌي پنهنجي قوم پاران وڙهڻ جو ۽ قوم جي سورمي ۽ سورهيه اڳواڻ هجڻ جو ڍونگ به رچائين ٿا. ڇا ڳالهه اتي ختم ٿي؟ ڇا غداريءَ جو انت اهو آهي؟ نه! يلا پليءَ جو ڇيهه ڪونهي! خوفناڪ ترين غدار اڄان به پيا آهن! اهي، اهي آهن جيڪي زبردست غداريون ڪن ٿا ۽ انهن کي لڪائڻ جي بدران انهن کي قوم اڳيان اهڙي رنگ ۾ پيش ڪن ٿا ڄڻ اهي غداريون نه پر قوم تي وڏا احسان، وڏيون عنايتون، وڏي سورهيائي ۽ سرفروشيءَ وارا ڪارناما

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

هجن! اهي اتي بہ بس نہ ٿا ڪن! اهي غدار پنهنجي غدارين ڪي قومي احسان ثابت ڪندي قوم جي حقيقي جوڌن، سورمن ۽ دودن ڪي اٿلو قومي غدار ثابت ڪرڻ جي بہ ڪوشش ڪن ٿا ۽ انهن ڪي غداري سان ماريو پوءِ قومي سورما ٿيو ڀانهون هٽندا، الوليون ڪندا ۽ موجون ماڻيندا رهن ٿا!! ڇا سنڌ جي تاريخ ۾ ڪي اهڙا خوفناڪ، عيار ۽ مڪار ٿي گذريا آهن؟ گهڻيئي هوندا پر انهن ڪي پڪڙڻ لاءِ تمام اونهي ۽ ڏکهي جاچ ڪرڻي پوندي.

ڇا جيئرن ۾ بہ ڪو اهڙو آهي جيڪو دودن جي ڀيروپ ۾ چنيسريون ڪريو، دودا ماريو پاڻ دودو ٿيو وينو هجي؟ جاچ ڪرڻي پوندي. جاچ جا بہ بہ قسم آهن، هڪڙي پاڙي جاچ، ٻي مڙساڻي جاچ. علمي خيال کان پاڙي جاچ اها آهي تہ جاچ جا نتيجا جيڪڏهن طبيعت موافق آهن تہ مڃبا نہ تہ پڙ ڪدي ٻيهبو. نتيجا پلي اکين اڳيان پڌري پٽ پيا هجن پر اهي قبول نہ ڪبا. پل دل ۾ سچي ڳالهہ وسي پئي پر اقرار نہ ڪبو، چئبو نہ، مڃبو نہ! ڇي ”ائين وري ڪيئن ٿيندو؟! اها بہ ڪا ڳالهہ آهي!؟ بڪواس بند ڪريو! نہ تہ هٿونوَ ٿا ڏنبوا!“ پاڙي ۽ بزدل سوچ جي سڃاڻپ اها آهي تہ دليل بدران سونٽو الاربو، هٽبو. اڪيون قوتارڻ ۽ سونٽي ۾ هٿ وجهڻ معنیٰ اڻ سڌيءَ طرح ان ڳالهہ ڪي مڃڻ تہ ” آئون جهلجي پيو آهيان، پڪڙجي پيو آهيان. منهنجن بهانن، ڪوڙن بدوڙن، مڪرن، منافقين، عيارين جو پاندو ڦاٽي پيو آهي. منهنجي ڀيروپ جا چوغا ڦاٽي ليڙون ليڙون ٿي پيا آهن. نانگو، اگهاڙو ٿيو وچ بازار تي بينو آهيان. مون وٽ ڪل پونجي ۽ منهنجو آخري دليل آهي سونٽو. مونڪان پڇي پري ٿيو! منهنجي ويجها آيا آهيو تہ سونٽو مغز ۾ هوندوَ!“

مڙساڻي سوچ اها آهي تہ پوري جاچ جوچ، عقل جي ڊوڙ ۽ ڳوڙهي ويچار ڪانپوءِ حقيقتون ۽ حالتون جنهن لازمي نتيجن ڏانهن اشارو ڪن، انهن ڪي ڏسجي ۽ پوءِ وري ڏٺي ڪي بہ ڏسجي ۽ جڏهن نيٺ چٽين اکين سان ڏسي ونجي تہ برابر هيءَ ڳالهہ آهي تہ پوءِ دل ۽ زبان سان اها ڳالهہ مڃجي ۽ چئجي ۽ مناسب ۽ ضروري هجي تہ وڏي واڪي اعلان ڪجي تہ هنن حقيقتن ۽ حالتن مان نڪتل نتيجو برابر اهو آهي بلڪ اهوئي آهي ۽ ٻيو ٿي نٿو سگهي. انگريزي قانون چوي ٿو: LET JUSTICE BE DONE EVEN THOUGH HEAVENS MAY FALL ”انصاف جي ڳالهہ ڪري ڏيو پوءِ پلي ڇونہ آسمان مٿان ڪري پوي“

سنڌ ۾ هڪڙو لقاء اڌ صديءَ کان پيو ڏسجي. رهبر جي رهبريءَ جو شان بہ وجي وڌندو ۽ قوم مٿان رهزني بہ وجي وڌندي! قوم تي رهبر جي احسانن جا انبار

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

وجن وڏندا ۽ قوم اچي مرڻ ڪنڌيءَ تي پهتي آهي. سون ڪي هٿ تو لائي تہ مٽي ٿيو وڃي. نهيل ڪم ۾ هٿ تو وجهي تہ بگڙيو وڃي. سوپارن قافلن سان گڏجي تو تہ اهي راتاهن جو شڪار ٿي تباهہ ۽ برباد ٿي وڃن ٿا. مضبوطي ۽ ثابت قدمي سان اڳتي وڌندڙ پير هن جي اڳيان ٿيڻ سان تاهہ ۽ ياچ جو شڪار ٿيو وڃن، وسندڙ وستيون برباد ٿيو وڃن. مرڪندڙ چهرا اوچنگارن ۾ پئجيو وڃن. آزاد ۽ اڳتي وڌندڙ قوم غلام ٿيو وڃي. مور مڙس راهہ ويندي مارجيو وڃن. علم جي روشني ڏانهن وڌندڙ نوجوان قافلا دهشت گردي ۽ جهالت جي ڏٻڻين ۾ ڦاسيو وڃن. آمريت جي مڪريل فاحشہ ڏوتي حقيقي جمهوريت جي خوبصورت چهري جا چيٻارا ٿي ڪڍي. غداري ۽ وطن فروشي جون ڏائڻيون سورهيائيءَ جا سورنهن سينگار ڪريو بيٺيون آهن. وطن دوستي ۽ وفاداري تي طعنن جا تير وسائي ڪين غليظ الزامن جي گند جي انبار هيٺ غرق ڪيو وڃي ٿو.

اها ڪهڙي ماجرا آهي؟ ڪهڙو لقاءُ آهي؟ ڪهڙو طلسم آهي؟ ڪهڙو ديو جو ڪيل آهي؟ ڪهڙو جادو جو ڪوٽ آهي جنهن ۾ اهي سڀ اڻ ٿيڻيون ڳالهيون اکين اڳيان ٿين پيون؟ اهو جان عالم آهي يا بو قلمون جادوگر، ڏاهر آهي يا موڪو بن وسايو، دودو آهي يا چنيسر، دريا خان آهي يا جام فيروز، مخدوم بلاول آهي يا قاضي قادن، شاهہ عنايت آهي يا ان جي قاتلن جي لوڌ جو ڪو ماڻهو، سراج الدولہ آهي يا مير جعفر، ٽيپو سلطان آهي يا مير صادق، هوشو آهي يا مير علي مراد ۽ مير صوبدار، پٺو آهي يا ضياء، فاضل آهي يا مير اعجاز؟

قبلي سائين جي سڄي زندگيءَ تي گهري نظر وجهبي، سندس سمورين لڪٽين ڪي غور سان پڙهبو ۽ پروڙبو تہ هيئين ڳالهيون نظر ايندين.

(1) قبلي سائين جي زندگيءَ جو وڏي ۾ وڏو الميو اهو آهي تہ هن صاحب ۾ ڦٽائڻ، ٽوڙ ڦوڙ ۽ ڀيچ ڏاهہ ڪرڻ جون لياقتون تہ ماشاءالله ڪافي ڪان زياده مقدار ۾ موجود آهن پر بدقسمتيءَ سان منجهس اڏڻ، ناهڻ، جوڙڻ، بنائڻ ۽ سينگارڻ جون تخليقي ۽ تعميري صلاحيتون نہ هئڻ جي برابر آهن. هو دوستي وڌائڻ ۾ ناڪام ۽ دشمني وڌائڻ ۾ ڪامياب آهي. شاهہ صاحب کي پنهنجي ذات جي اوليت جو ٻالپڻ کان وٺي احساس رهيو آهي. هو گهر جو اڪيلو ۽ دادلو ٻار ٿي پليو آهي. سندس والد صاحب جي ذاتي جهڳڙي ۾ قتل ٿي وڃڻ ڪري گهر جو سمورو پيار ۽ سموري اهميت مٿس نڇاور ٿيندي رهي. گهر ۾ هوئي اول ۽ آخر رهيو آهي، پر

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

پنهنجي ماحول جي مخصوص حالتن سبب هو هميشہ احساس ڪمتريءَ جو بہ شڪار پئي رهيو آهي جو ٻاهرين دنيا ۾ ڪيس گهر واري دادلائپ واري حيثيت نہ ملي سگهي آهي. تخليق ۽ تعمير هو ڪري نٿو سگهي ڇو تہ ان لاءِ تمام گهڻين ۽ سڀ طرفين لياقتن جهڙوڪ سخت محنت، صبر، اورچائي، سهپ ۽ قربانيءَ جي ضرورت آهي جيڪي ڳالهيون شاه صاحب جي تن آسان ۽ من موجي طبيعت تي بار ڪن ٿيون. ان ڪري هن ٻيچ ڊاهہ ۽ ٽوڙ ڦوڙ جو وڏيڪ آسان رستو ورتو آهي ۽ ان ڪي ئي پنهنجي شخصيت ڪي مڃائڻ جو وسيلو بڻايو اٿس. سنڌ جي هر سهڻي، سچي ۽ پياري شيءِ کي شاه صاحب ختم ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي آهي ۽ ان ۾ هو گهڻي قدر ڪامياب ويو آهي.

الله بخش سومرو سنڌ ۾ هڪ انوکو ماڻهو هو. هن جيڪو استعيفا جو خط 1940ع ۾ هندستان جي انگريز وائسراءِ کي موڪليو هو. اهو اڄ بہ رڪارڊ تي موجود آهي ۽ انگريز پارليامينٽ طرفان شايع ڪرايل ڪتابي سلسلي TRANSFER OF POWER (اقتدار جي منتقلي) ۾ محفوظ آهي. ان کي پڙهي محسوس ٿو ڪجي تہ ڪهڙو نہ مٽيادار مڙس هو ۽ منجهس آزادي ۽ خودمختياري جي ڪيڏي نہ تڙپ هئي. هن جي تعميري ۽ تخليقي صلاحيتن جو قبلي سائين وٽ ڪوبہ جواب ڪونہ هو. هن جو تعلق وڏيرڪي ڪلاس بدران وچولي طبقي سان هو ۽ شايد سنڌي مسلمانن ۾ هو مڊل ڪلاس جو اڪيلو باضمير چوٽيءَ جو ماڻهو هو. قبلي کي ڪڪ جو ڪان ٿي لڳو. ساڳيءَ طرح پٽي، فاضل ۽ ٻي هر يگاني ۽ غيرمعمولي شخصيت قبلي جي احساس ڪمتريءَ ۽ انا تي جڻ هڪڙي ڇهبڪ جو ڪم ڏنو آهي. هو انهن سان گڏ جيئڻ لاءِ نہ تيار هو ۽ نہ آهي. ”تون بہ جيءُ، آئون بہ جيئان“ يا ”اچو تہ گڏجي دوستاڻي ڇتاڀيٽي ڪريون ۽ ثابت ڪريون تہ ڪير وطن ۽ قوم جي بهتر خدمت ڪري سگهي ٿو“ اها ڳالهہ قبلي سائين لاءِ قابل قبول ناهي ڇو تہ ڪيس خبر آهي تہ اهڙي دوستاڻي ۽ پر امن ڇتا ڀيٽي ۾ ڪٽڻ لاءِ وٽس گهربل صلاحيتون ۽ گڻ ڪونهن.

(2) هن ۾ ننڍي هوندي کان وني وڏيرڪا، جاگيردارانہ ۽ ان سان گڏ آمرانہ ۽ فسطائي لاڙا هئا. خاڪسار تحريڪ ۽ مسلم ليگ ۾ شرڪت انهن لاڙن تي مهميز جو ڪم ڏنو. 1953ع ـ 54 ڌاري سنڌس اسڪندر مرزا ۽ ايوب خان سان ڳجهي ياريءَ جي شروعات سندس انهن لاڙن کي اڃا بہ وڌيڪ مضبوط ڪيو. فسطائيت

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

جو هڪڙو پنهنجو ڍنگ هوندو آهي جيڪو 1920ع کان وٺي 1945ع تائين يورپ ۾ پنهنجي عروج تي پهتل هو ۽ اتان پوءِ سنڌ، هندستان ۽ سڄي دنيا ۾ پکڙيو. فسطائيت وٽ هر ڳالهه جو سر چشمو اگهاڙي، ننگي ۽ وحشي طاقت آهي. ”جيڪو ڏاڍو سو ڳابو“ ”ڏاڍي جي لٺ کي ٻه مٿا“. وحشي طاقت جي پوڄا جو اصول فسطائيت جو بنيادي اصول آهي. قبلو سائين هوندي به گهٽيون ئي فسطائي ڳالهيون ڪري ٿو ۽ پهچ آهر ڪندو رهيو آهي. پر وٽس هٽلر ۽ مسوليني واري فوج ناهي. ان هوندي به سندس اصل فطرت جو اندازو ان تعليم مان لڳائي سگهجي ٿو جيڪا هن صاحب سنڌ جي نوجوان نسل کي ڏني آهي. جڏهن کو اهڙو ماڻهو نظر ايندو آهي جنهن وٽ هر دليل جو جواب سونٽي يا بندوق ۾ هٿ وجهڻ هجي، جنهن جي وجود مان سنڌي حياءُ، فضيلت ۽ مروت جي خوشبوءِ بدران فاشسٽ قسم جي بدفضيلتي، دٻاءُ ۽ دهشت جي بدبوءِ ايندي هجي ۽ جنهن جي زبان مان علم، سمجهه، عقل، ڏاهپ، انصاف، جمهوريت ۽ امن لاءِ حقارت پيئي ڳڙندي هجي، تڏهن ماڻهو از خود لاشعوري طور اهو سوچڻ لڳندو آهي ته همراهه کي قبلي سائين جي تعليم ۽ تربيت جي لغار ته لڳل ناهي!

قبلو سائين پبلسٽي، پروپيگنڊا ۽ سياسي افسانه نگاريءَ جي فن ۾ هڪڙو خاص مقام رکي ٿو. خاص ڪري مخالفن جي ڪردارڪشي ڪيئن ڪجي، انهن جي خلاف ٻچي ٻچي جي نس نس ۾ زهر ڪيئن پري ڇڏجي ۽ هن کي ماڻهن جي نظر ۾ حيوان، درندو، بداخلاق ۽ ذليل ڪيئن ڪري ڏيکارجي، تنهن جي فن جي هن صاحب کي ڏات آهي. هو ڪلندي ڪلندي ملائڪن کي به شيطان ثابت ڪري ڏيکاري سگهي ٿو. ان قسم جي فني مظاهري مهل هو صاحب کي به اجايون سڄايون اخلاقي حدون قبول نه ڪندو آهي. مخالف جو ڪنهن ڪنهن سان جنسي رشتو آهي، ڪهڙي قسم جو آهي، سندس زال ڪنهن سان نهيل آهي، سندس نياڻيءَ جا ڪنهن ڪنهن سان ڪهڙا ڪهڙا ناتا آهن؟ اهي داستان وڏي رس ۽ چس سان بيان ٿيندا. هو صاحب ويني ويني اهڙا اهڙا افسانا گهڙي وٺندو آهي جو ماڻهو چوندو ته چڻ ته اکين سان ڏٺو ڏسان. هر افساني کي روز روز ورجائي، گهڙي، ناهي، خوبصورت ۽ وڏيڪ ويساهه ڏياريندڙ بنائي ان کي ايترو ڦهلائي ڇڏيندو جو اهي ماڻهن جي نظر ۾ قرآني آيتون بنجي ويندو آهن. سياسي الزام اهڙا سادا، نهڪندڙ ۽ بظاهر معقول گهڙيندو ۽ اهي انتهائي معصوميت، پنهنجائي، اعتماد ۽ ڪمال جي اداڪاري سان روز روز ورجائيندو رهندو جو اڳلو پلي قرآن کڻي وجي

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

ڪعبي ۾ ويهي رهي ته ٻه مجال آهي جو ڪو مٿس ويساهه ڪري! ان هنر ڪي ان ڪمال جي درجي تي پهچائڻ ۾ ڪيس پوري مني صدي لڳي آهي. پر سندس ڪمال جو مظاهرو ڏسڻ وٽان هوندو آهي. الله ڏينهن ڏيس، سندس ڳالا جو ڏنگيل پاٽي ٻه ڪونه گهرندو! پنهنجي دليان اهڙا پڪا پختا نشان، پار پتا، سڳ، شاهديون ناهي جوڙي تيار ڪري ايڏي ميناج ۽ لست سان پيو بيان ڪندو جو ماڻهو پائني ته گهر نه وڃان سڄي رات وينو اهو داستان ٻڌان! قبلي جي گهڙيل زباني افسانن اڳيان سچيون حقيقتون ڇڻ ڏوڙ جي برابر لڳنديون. ٻي طرف قبلو سائين پاڻ تي تنقيد ٻڌڻ جي فائدي ۾ ناهي. هن جو اهو تمام آسان اصول آهي ته "ٻين جي ڳالا ڪرڻ لاءِ آءٌ وينو آهيان، ٻيا فقط منهنجي ساراهه ڪن ته آءٌ دل جان سان ٻڌندس" سچن مذهبي ۽ سياسي رهنمائن ۾ جنهن دل جي وسعت، بردباريءَ ۽ سهپ جون ڳالهيون ٻڌبيون آهن ته مٿن ڳند اڇلائبا هئا ته ٻه انهن جي عيادت ڪندا هئا، ڪندا وچائبا هئا ته دعائون ڏيندا هئا، رتو رت تي پوندا هئا ته ٻه تشدد نه ڪندا هئا. انهن ڳالهين جو قبلو سائين ٻه قائل آهي پر ان حد تائين ته اها وسعت، بردباري، سهپ ڏانهس ٻيا ڏيکارين، منجهائنس اهڙي اميد نه رکن. جيڪو مٿس تنقيد ڪري سو سر جو سانگو لاهي قتل ٿيڻ لاءِ تيار تي پوءِ پلي تنقيد ڪري.

قبلي سائين ڪي عملي طرح غريب ساداتن ۽ ٻين برادرين جي سنڌي ماڻهن لاءِ زباني همدردي تمام گهٽي پر عملي همدردي واجبي آهي. قبلو سائين پنهنجي ذاتي مفادن ۽ دولتمند ساداتن جي مفادن ڪي سنڌ جا مفاد سڏيندو ۽ ڳائيندو رهيو آهي ۽ انهن خاطر سنڌي ماڻهن ڪي ڪهڙو ٻه ڪاپاري ڏک هٿڻ ڪان نه ڪيٻائيندو آهي. قبلو سائين غريب ساداتن سميت غريب سنڌي ماڻهن سان خاص ڪري ۽ عام سنڌي ماڻهن سان عام طرح عملي نفرت ڪندو آهي ۽ ان جو اظهار ڪرڻ ۾ ڪابه برائي نه سمجهندو آهي.

هو صاحب انتها پسند آهي. عام سنڌي حياء، شرافت، لحاظ، مروت، لانگهو ڪرڻ، درگذر ڪرڻ، ذاتي وير چڏي ڏيڻ يا بدلو وٺڻ ۾ سيڙها سنڌا سڃاڻڻ جو قائل نه آهي. ساڙو، ڪينو، حسد، وير، انتقام، قبلي سائين جي نس نس ۾ سمايل آهن. ان فطرت سبب هو صاحب پنهنجي جيري خاطر قوم جي ٻڪري ڪهڻ لاءِ هر وقت ڪات ڪنيو وينو هوندو آهي. پنهنجي خسيس پلاند لاءِ هو ماڻهو مارائڻ ڪان گهٽ ڪجهه ڪرڻ جو قائل نه آهي.

Gul Hayat Institute

هو صاحب زبان توڙي قلم جو ڌڻي آهي. هن ۾ حد درجي جي خود اعتمادي آهي. ماڻهو ڪوڙ ڳالهائيندي ڦڪا ٿيندا آهن. منهن تي ڪوڙ ڳالهائڻ يا مئلن تي ڪوڙ وجهڻ کان لهرائيندا آهن، گهڻي ڪوڙ ۾ ٿورو سچ وجهڻ ضروري سمجهندا آهن ته متان ڪوڙ صفا اگهاڙو نه ٿي پوي. شاهه صاحب انهن ڪمزورين کان بالاتر آهي. هو اڪيون اکين ۾ وجهي يا علي الاعلان ڪتاب لکي کهڙي به ڳالهه چئي يا لکي سگهي ٿو چاهي ان ۾ سچ جو جزو ٻڙيءَ جي برابر هجي.

هو صاحب هڪ اعليٰ پائي جو عملي اداڪار آهي. جو خسيس ذاتي مفادن خاطر قوم تي قهري ڪلور ڪندي ۽ اڳين پوين قوم جي ويرين جا رڪارڊ ٽوڙيندي به هو مظلوميت ۽ حق پرستي، دليري ۽ سورهيائي جي عاليشان ۽ بي مثال اداڪاري ڪري سگهندو آهي ۽ سڄي عمر پئي ڪئي اٿس. هڪڙا ماڻهو ڪا مڙساڻي ڳالهه ڪري جهلجي پوندا آهن ۽ وينا سوچيندا آهن ته پنهنجي قول تان ڪيئن ڦرون. خاص ڪري جڏهن اها ڳالهه اصولي هجي ۽ سندن ضمير ان تان ڦرڻ پسند نه ڪري، پوءِ هو سڄي عمر پيا سور چرندا آهن، پر ٻي نه ٻوليندا آهن. شاهه صاحب به انهن ڳالهين کي ڪمزوري سمجهندي ۽ ”ڦيري گهيري مردان دي، نامردان دي اڪ“ واري زماني شناسي جي سونهري اصول تي عمل ڪندي حالتن ۽ ذاتي مفاد جي مد نظر نئين سچ نئين ڳالهه ڪرڻ جو قائل آهي. بلڪ ضرورت پوڻ تي ڏينهن ۾ ڏهه ته ڇا ڏينهن ۾ ڏهه هزار مختلف ڳالهين ڪرڻ لاءِ به تيار هوندو آهي. هينئر هڪڙي، ڪلاڪ ڪانپوءِ ٻي، پنجين منٽن ڪانپوءِ ٽين، جيترا مفاد ۽ جيترا ڪن اوتريون ڳالهيون. مجال آهي جو ڪا اڪ به چنبي يا ڪا ڳالهه ڪرڻ ۾ اٽڪ ٿئي. هر ڳالهه ايئن بنا هٻڪ، رواني، خود اعتمادي، معصوميت ۽ صحيح اداڪاري سان ڪبي ڄڻ ڪو قرآن جو قاري تلاوت پيو ڪري يا ڪو عيسيٰ صليب ڪند تي کڻي مقتل ڏانهن پيو وڃي!

Gul Hayat Institute

خوشامد هرڪو پسند ڪندو آهي. ڪو گهڻي ڪو ٿوري. قبلو سائين ان ڳالهه ۾ ٿورائيءَ جي ڀيٽ ۾ گهڻائي کي ترجيح ڏيندو آهي.

قبلو سائين ڪيترين ڳالهين ۾ پنهنجي هم عصر، جاهل ۽ سادن سودن مطلبي وڏيرن، سياست بازن کان مختلف ۽ بهتر ڏسڻ ۾ اچي ٿو. سندس عمر ماشاءالله وڏي آهي. ڪنهن زماني کان وني ماڻهو قبلي سائين بابت شروع شروع ۾ خوشفهميون رکندا ۽ پنهنجي عقل آهر سندس تعريفون ڪندا رهن ٿا. انهن ۾ ڪيئي ڏسٽا وائسٽا ماڻهو به شامل آهن پر جڏهن اڳتي هلي ڏٺئون ته هاٿي جا ڏند

ڏيکارڻ جا هڪڙا ۽ ڪائڻ جا ٻيا آهن، تڏهن پڇي پري ٿيا. هينئر قبلي سائين بابت حقيقي خيال لکن ته عام ماڻهن کي جيڪر اعتبار نه اچي، پر تير ڪمان مان ڇٽي چڪو آهي. قبلي سائين اهي تعريفي خط پنهنجي جيئري بروقت ڇپرائي ڇڏيا آهن، سڀ ڪو هٿ وڍايو وينو آهي. اچي تي ڪارو لکيو ۽ ڇپيو پيو آهي. ڏڌو ڪير موٽي ٿڻن ۾ ڪيئن پوي؟ قبلو سائين جمهوريت جو ڪٽر دشمن. ڪهاڙو سندس دل گهريو نشان. ڪنهن کي ڪٿيءَ ڪنيو آهي جو قبلي سائين جي ڪلاشن ڪوف ليس سنڌي مار سورمن هٿان قتل ٿيڻ جو خطرو ڪٽي قبلي سائين بابت پنهنجا حقيقي خيال ظاهر ڪري! جيڪو ماڻهو الله بخش، پٽي، فاضل جهڙن مڙسن کي مارائڻ تان نه ٽريو تنهن کان جمهوري اختلاف راءِ جي حق جي اميد رکڻ ٿيو ٻيرن کان ٻير گهرڻ. تنهنڪري سڀ ڪو دل ۾ سڙيو، رڌو پڪو، ٻاهران ڏند ڪڍيو، ڪنڌ لوڏ ڪندو پيو هلي. هر اخبار ۾ ڪونه ڪو قبلي جو قربدار يا سندس ڪنهن مخالف جو دشمن قبضو ڪريو وينو آهي ۽ قبلي سائين جي حق ۾ نانگ مان نوڙي ۽ نوڙي مان نانگ وينو بنائي.

قبلو سائين هاڻي ڳالهايو ڪونه سگهي. جيڪي فرمائي ٿو سو جي صحيح لکجي ته وڏا ڪي خنام ٿي پون. پر لکڻ وارا ٿن ٿن چئن چئن ڪالمن وارين سرخين سان سڳوري پاران اهي گجنڊ وسنڌڙ بيان ڇاپيو ڇڏين جو ماڻهو پاڻئي ته قبلي کي سنڌي ماڻهن جي ڏک وچان ماني به ڪانه ٿي وڻي. اهڙي طرح هو زوريءَ زبردستيءَ قبلي سائينءَ جي حاصل ڪارنامن تي پردو وجهائي ماڻهن جا چپ سبيو پنهنجي پاران هٿرادو ۽ نبار ڪوڙا بيان ڇپرائي، سنڌ دشمن پريس جي مهرباني ۽ سنڌي پريس ۾ وينل پنهنجن ماڻهن جي هٿ جي صفاين جي مدد سان ڏينهن کي رات ۽ رات کي ڏينهن بنايو قبلي سائين کي سنڌ جو امام ۽ رهبر بنايو وينا آهن. ڪي ماڻهو گهٽ ۾ گهٽ منهن جي خوشامد کي گهٽتائي جهڙي بري ڳالهه سمجهندا آهن ۽ چاهيندا آهن ته سندن اڻ سڌيءَ طرح خوشامد پلي ٿئي بلڪ ضرور ٿئي پر اها ڪنهن نه ڪنهن پردي ۾ ويڙهيل هجي، صفا اگهاڙي ۽ بي شرمائيءَ واري نه هجي. قبلي سائين جي درٻارين تي اهڙي ڪا به نامعقول پابندي ڪانهي. انهن کان خوشامد ڪرائي ويندي آهي. روبرو، منهن تي، بي حجاب ۽ نغاري جي چوٽ تي، زباني توڙي تحريري، اهڙي بي حساب ۽ بي حجاب خوشامد جيڪا سندس قوم کي نقصان رسائيندڙ بي حساب ۽ بي حجاب ڪمن مٿان، خوبصورت پردي جو ڪم ڏيئي سگهي.

Gul Hayat Institute

(3) قبلو سائين هالو چالو ۽ معمولي ڪمن جو قائل نہ اهي. ”بدنام اگر هونگي تو ڪيا نام نہ هوگا“. ذاتي مفادن ۽ ضرورت آهر هر وقت تي قوم خلاف ڪهڙو بہ ڪم ڪرڻو پوي تہ ڪبو. پٽ ڪانہ ڏبي. قوم ڪي ڪاپاري ڌڪ هڻڻو پيو تہ ڪاپاري ڌڪ هڻبو. معمولي ڌڪ نہ هڻبو، گهٽتائي نہ ڪبي. ڪنهن سان اختلاف ٿيو تہ ان ڪي مارائبو، مارائڻ کان گهٽ ڳالهہ نہ ڪبي. قوم ووٽ نہ ڏيئي تہ ڊڪٽيٽريءَ سان ساز باز ڪري ان ڪي راڪاس جي ڄاڙين ۾ ڏيئي ڇڏبو. پلي ياد ڪري تہ ڪهڙن مڙسن سان پالو پيو آهي.

(4) هڪڙا ماڻهو ڏوهہ جهڙا ڪم، خاص ڪري قومي ڏوهہ جهڙا ڪم، لڪائڻ لاءِ رڳو لڪ ۽ ڀروپ کان ڪم وٺندا آهن. قبلو سائين لڪ جي روايتي طريقن سان گڏ ٻيا طريقا بہ استعمال ڪندو آهي. ڀرين تہ ان تي اصول پرستيءَ جا بخملي لباس ۽ نظرياتي تقدس جا ريشمي غلاف چاڙهي انهن ڪي قوم دشمن ڪمن مان ڦيرائي قوم نواز ڪم بنائيندو مشهور ڪندو آهي. قوم تي تباهي نازل ٿيڻ کان ڏهن پندرهن سالن کان پوءِ جيڪڏهن ڪن ڪي هوش ايندو آهي ۽ ان ڪم بابت شڪ شبها ظاهر ڪرڻ لڳندا آهن تہ آيا واقعي اهي ”قوم دوست ڪم هئا يا قوم دشمن ڪم هئا“، تہ پوءِ قبلو سائين حد درجي جي انڪساري، صاف گوئي، سچائي، بي باڪيءَ ۽ حق پرستيءَ جي مظاهري جو ڏيک ڏيندي پاڻ تي نهايت هلڪي تنقيد ڪرڻ بہ پسند ڪندو آهي ۽ هزارين قتلن ۽ تباهين جي ڏوهہ ڪي ڪنهن ٻار طرفان ٻڪريءَ جي ڳچيءَ مان مائيندڙ يا چڙو ڪولي وٺڻ جهڙي معصوم غلطي ڪري ظاهر ڪندو آهي. سندس انداز اهڙو هوندو آهي جيئن ڏيان انهن ڏوهن جي سنگيني ۽ ڀيانڪ پٽي بدران سندس سادگي، معصوميت، انڪساري، صاف گوئي ۽ سچائي ڏانهن وڃي. قبلي سائينءَ جي فطرت جي مٿين خاصيت سبب هو صاحب پنهنجن جي ڪم جو گهٽ ۽ پراون جي ڪم جو وڌيڪ پئي رهيو آهي.

وفاداري ۽ سياسي اخلاق جي روايتي زنجيرن کان آزاد هئڻ ڪري سندس صلاحيتن مان فائدو فقط اهي ڌريون وٺي سگهن ٿيون جن ڪي سنون سڌن ۽ جائز ڪمن بدران ڪنهن ٻئي قسم جا ڪم ڪرائڻا هجن ۽ جن ڪي ان ڳالهہ جي ڪابہ پرواهہ نہ هجي تہ اهي ڪم ڪهڙي قسم جا ماڻهو ڪهڙن طريقن سان ڪن ٿا. اهوئي سبب آهي جو قبلي سائين جي منفي صلاحيتن جو بنيادي فائدو غريب سنڌي ماڻهن بدران دولتمند سنڌي سينين، وڏيرن، انگريز بهادر، پاڪستان جي

Gul Hayat Institute

ڊڪٽيٽر جنرلن، آمرن ۽ پناهگير رجعت پرستن پئي ورتو آهي. قبلي سائين جو سنڌي قوم بابت روايتي تجزيو اهو آهي تہ سنڌي موچڙي جا پٽ آهن. سنڌن مٿان چوويهہ ڪلاڪ ڪي نہ ڪي موچڙا هر وقت ٽنگيل هئڻ کپن تہ جيئن سنڌن مغز جاءِ تي رهي. قبلي جا موچڙا ٻن قسمن جا آهن. هڪڙا روحاني ٻيا مادي ۽ ٻئي گڏجي ڪم اچن ٿا. روحاني موچڙا آهن قبلي سائين جا پنهنجي حمد و ثنا ۾ لکيل ڪتاب. سندس ويڪائو نيم ملن، اڌ پڙهيلن ۽ جاهل لباڙين جا اخبارن، ڪتابن، رسالن، اسٽيجن ۽ ڪچهرين ۾ پڙهيل سندس قصيدا، سندس سياسي معجزا، سندس قربانين، سهپن، ڪانين ڪرامتن ۽ معجزن جا جڙتو، هترادو، ڏند ڪٿائي قصا، ڪهاڻيون ۽ افسانا. سنڌ جا ٻالا ڀالا اڻ پڙهيل ماڻهو جيئن ٻين ڪرامتن ۽ ڪانين جا وات ڦاڙيو ذڪر ٻڌن ٿا تيئن هن بزرگ جون افسانوي ۽ من گهڙت ڪرامتون ٻڌيو سندن عقل چرخ ٿيو وڃي. سنڌ جي ماضي، حال ۽ مستقبل بابت قبلي جون ڏند ڪٿائون ٻڌي ٻڌي سندن دماغ جنن ۽ پرين جي ديسن ۾ پهچيو وڃن ۽ قبلو سائين کين دودو ۽ دريا خان، هوشو ۽ هيمون نظر اچڻ لڳي ٿو.

قبلي جا جسماني موچڙا آهن پنجابي فوج، حڪومت ۽ انتظاميہ ۾ ويٺل سندس ماڻهو ۽ سندس ڪلاشنڪوف بردار ضياء پرست، جڙتو سورمن جو ٽولو جن جا بنيادي ڪارناما هن قسم جا آهن. سنڌي شاگردن، هارين نارين ۽ عوام خلاف دهشت گردي ڪرڻ، جمهوريت جي مخالفت ڪرڻ، سنڌين جي بچاءَ جو ڍونگ رچائڻ، سنڌي ماڻهن کي ڪوبہ جلسو جلوس ڪرڻ نہ ڏيڻ، انهن خلاف ضياء جي مارشل لا کان بہ سخت مارشل لا لاڳو ڪرڻ، فوج ۽ انٽيليجنس پاران جاسوسي ڪرڻ ۽ جمهوريت پسند ماڻهو ٻڌرائڻ، سنڌي قوم کي بي يارو مددگار بنائڻ لاءِ انهن تي جڙتو دوست مڙهڻ، ۽ سعيو ڪري غيرجانبدار ماڻهن کي سنڌين جو دشمن بنائڻ، سندس دوستن سان وير وجهڻ، سندن هڏ ڏوکين جي جان جو دشمن ٿيڻ، لطيف جي جلسن کي گولين سان درهم برهم ڪرڻ، لاڙڪاڻي ۾ لطيف جي جلسي کي خراب ڪرڻ لاءِ ڪلاشنڪوف ڪٽي شاگردن کي زوري يرغمال بنائي ساڻن بسون پرائي اوڏانهن ڪاهي وڃڻ، ٽوڙهي ڦاٽڪ جهڙن قهرن لاءِ ميدان تيار ڪرائڻ ۽ ٻيا مارائي پاڻ پيش پئي هٿيار ڦٽا ڪرڻ، پنهنجي ڪل بچائڻ، ان هوندي بہ پاڻ کي سورمو سڏائڻ، چوويهہ ڪلاڪ ڪوڙ ڳالهائڻ، الزام تراشيون ۽ بهتان طرازيون ڪرڻ، ڌمڪيون ڏيڻ، لباڙون هڻڻ، ٻئنڪون ڦرڻ، ڌاڙا هڻڻ، سنڌي مارڻ،

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

قبلي سائينءَ جون ڪانيون ڪرامتون بيان ڪرڻ، گاريون ڏيڻ، ڏاڏاگيريون ڪرڻ وغيره وغيره.

(5) جڏهن بہ سنڌ ۾ ڪا صف آرائي ٿي آهي تہ قبلو سائين اڪثر ان پاسي بيٺل نظر ايندو آهي جنهن پاسي سنڌي قوم جا دشمن بيٺل هوندا آهن.

(6) پاڪستان ٺهڻ کان اڳ ۾ جڏهن عيار ۽ مڪار دولتمند سيٺين جي سنڌ جي ابوجهہ ۽ غريب هاري عوام سان طبقاتي ويڙهہ پئي هلي تڏهن قبلو پاڻ کي اصول پرستيءَ جا ٻلا هٽيو ۽ سامراج دشمن جا ڀوروپي لباس اوڍيو سنڌي عوام خلاف سيٺين سان گڏ هئو.

(7) جڏهن سنڌي ماڻهن جي اِها ضرورت هئي تہ 1936ع جي مليل خود مختياري مان سنڌي ماڻهو اپرو سيرو پئسو ٽڪو فائدو وٺن تڏهن قبلي سائين جن سنڌي صوبائي خود مختياري کي تارپيڊو ڪرڻ جي مهم ۾ جنبيل هئا ۽ رات ڏينهن هڪ ڪري ڪنهن بہ سنڌي وزارت کي هڪ ڏينهن بہ ويهي سک جو ساهہ کڻڻ ۽ سنڌي ماڻهن جا اپرا سيرا ڪم ڪرڻ جو موقعو ڪونہ ڏنائون. هر دفعي وانگر پنهنجي انهيءَ قوم دشمن مشغوليءَ کي بہ قومي ڪارنامي جو درجو عطا ڪيائون ۽ پنهنجي ڪتابن ۾ ان لاءِ پنهنجو پاڻ کي قومي سورمو ڪري ڄاڻاياڻون.

(8) انهيءَ دوران انگريز بهادر، هندو سيٺين ۽ يوپيءَ جي نوابن ٽنهي جي هڪ ئي ڏک سان خدمت ڪندي سنڌ ۾ نفرت جو آڙاهہ ڏڳائي سنڌي هندو ۽ مسلمان عوام جي گڏجي رهڻ کي ناممڪن بنائڻ لاءِ ۽ برصغير ۾ نفرت جي آڳ جون ديواريون ڪڙيون ڪرڻ لاءِ سکر ۾ مسجد منزل گاهہ نالي فتني جو بنياد رکڻ فرمايائون ۽ ان کي مچائي، موراڻي هڪڙي ڪربلا جي صورت ڏيئي سوين سنڌي کهرائي ۽ ڦاسين تي لٽڪرائي، ورهاڱي ۽ لڏ پلاڻ جي پيڙهہ جو سنگ بنياد رکڻ جو اهتمام فرمايائون.

سنڌي هندن کي يهودي ڪوٺي انهن خلاف مهمون هلائي يوپيءَ جي نوابن ۽ نوابزادن جون خوشامديون ۽ ساراهيون ڪري پاڪستان جو نعراءُ پاس ڪرائي ٻاهران نمڪحرام لوڌون آڻائي پنهنجا مفاد حاصل ڪيائون ۽ سنڌي ماڻهن کي اقليت ۾ تبديل ڪرڻ جو سلسلو شروع ڪرايائون.

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

ان ڳالھ کي ائين چئي لئي متي ڪرڻ فرمايائون تہ اها ڪانئن پل ٿي وئي ۽ ڪين افسوس بہ آهي. اها ڳالھ اهڙي ادا سان، بلڪ ادبي ۽ سياسي اداڪاري سان ڪئي وئي جو سنڌي ماڻهن لاءِ لازم ٿيو پوي تہ هو قوم جي عظيم محسن جي انهي ڪثر نفسي جي شڪرگذاري وچان پنهنجا ڪنڌ احسانمندي جي احساس وچان جهڪائي ڇڏين ۽ وري ڪڏهن بہ متي نہ ڪڻن.

پاڪستان ٺهڻ مهل قبلو سائين ۽ سندس سمورين دل گهرين دولتمند سيدن کي ٽڪيٽ نہ ملي سگهڻ ڪري محمد علي جناح سان وڙهي پيو ۽ پنهنجي ان ٽڪيٽ جي ويڙھ کي ”سنڌي قوم پاران قومي ويڙھ“ قرار ڏيئي پاڻ کي سنڌي قوم جو محسن ظاهر ڪرڻ شروع ڪيو. پاڪستان ٺهڻ کان پوءِ قبلي سائين ”نئين سنڌ جي جدوجهد“ ۽ ٻيا ڪتاب لکيا، جن ۾ هن صاحب پنهنجي قلم جو سمورو زور ان ڳالھ تي لڳايو تہ ڪيئن بہ ڪري ثابت ڪجي تہ هن جيڪي بہ سياسي ڪرتب پئي ڪيا، جيڪي بہ ماڻهو مارايا، جيڪي ملڪ لڏايا، جاني جدا ڪيا، آڳ ۽ خون جي هولي ڪيڏي، سنڌ سان ڪربلا ڪئي، سندس ڪونتر ڪهايا سي سڀ سندس سنڌي قوم تي عظيم احسان آهن.

(9) ون يونٽ نهيو تہ قبلي سائين ”اينٽي ون يونٽ فرنٽ“ ناهيو جيڪو قبلي جي مهرباني سبب ڪاغذي گهوڙي ڊوڙ ۽ زباني جمع خرچ کان اڳتي وڌي نہ سگهيو. اهڙيءَ طرح قبلي سائين پناهگيرن واري ان روايت کي جاري رکيو تہ ڪو چڱو ڪرڻ جهڙو ڪم ڪو وڏو ڪاز هجي تہ ان لاءِ سڪٽي ڪاغذي والار ڪري ڇڏجي. اهڙيءَ ريت پاڻ کي ان ڪاز جو ٺيڪيدار بنائي ان ڳالھ جو امڪان ختم ڪري ڇڏجي تہ متان ان عظيم مقصد جا حقيقي وارث ۽ ان مقصد کي عملي جامو پارائڻ جي حقيقي سگھ رکندڙ قوتون نيٺ سجاڳ نہ ٿي پون ۽ سڀ ڳڌجي سڌجي مڙسي ڪري اهو مقصد حاصل نہ ڪري وٺن.

ان ڪاغذي ڪاروائي، زباني جمع خرچ ۽ سڪٽي والار کي سنڌي ماڻهن خلاف بلڪ سڄي پاڪستان جي عوام خلاف هيئن ڪتب آندو ويو جو اسڪندر مرزا سان ساز باز ڪري مغربي پاڪستان جي اسيمبليءَ مان، اسڪندر مرزا جي حامي ميمبرن جي مدد سان ون يونٽ ٽوڙائڻ جو بل بحال ڪرائڻ جو ڊونگ رچائي مارشل لا جي لاءِ ميدان هموار ڪيو ويو. اسڪندر مرزا اهڙوئي ڊونگ بلوچستان ۾ رچرايو، خان قلات ۽ آزاد بلوچستان جي حمايت ۾ بغاوت جو ناٽڪ رچائي اهو

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin:Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

تاثر ڏنو ويو تہ ملڪ تباهہ ٿيڻ وارو آهي ۽ سول حڪومت هوندي تہ ٽپڙ پورا ٿي ويندا ان ڪري ڪلي ۽ ننگي فوجي آمريت قائم ڪئي وڃي. انهن ڏينهن ڪان وٺي قبلي سائين جو سول ۽ فوجي آمريت سان يارانو هلندو اچي ۽ قبلو سائين نهايت وڏي جاڪوڙ سان آمريت جي مقصدن جي سڌي توڙي اڻ سڌي پڌري توڙي ڳجهي، ظاهر ظهور توڙي فنڪارانہ ۽ چالاڪيءَ سان خدمت ڪندو ۽ پنهنجا ڳجها ۽ پڌرا مطلب حاصل ڪندو رهي ٿو.

(10) قبلو سائين جنهن فنڪاري ۽ ڪاريگريءَ سان سياسي وارداتون ڪري ٿو تنهن جا بہ ننڍڙا پر اهم مثال هي آهن. پهريون شاهہ صاحب جي پنهنجن نام نهاد قربانين بابت ۽ پنهنجي هر لالچ ڪان بالاتر هجڻ بابت پروپيگنڊا. قبلو سائين زندگيءَ ۾ رڳو هڪ دفعو ڪجھ وقت لاءِ وزير رهيو آهي. سندس چوڻ آهي تہ ”هو وزارت ۽ اقتدار جو بکيو نہ آهي“ حقيقت اها آهي تہ قبلي سائين کي ڊگهي تجربي کان پوءِ اهو معلوم ٿي چڪو آهي تہ هو سڌيءَ طرح ايمانداريءَ واري سنئين سڌي وڏيرڪي سياست ڪندو تہ ان مان ڪيس جيڪو بہ سياسي اثر رسوخ حاصل ٿي سگهي ٿو سو سندس سياسي ۽ ذاتي خواهشن جي پورت لاءِ ڪافي نہ هوندو ان ڪري سندس واسطي سنئين سڌي عام قسم جي ايري سيري جمهوري سياست ۾ حصو وٺڻ بدران چور دروازي مان آمرانہ، فسطائي، فوجي ۽ دهشت گرد سياست ۾ حصو وٺڻ وڌيڪ نفعي واري ڳالھ ٿيندي. ان ڪري هو سياسي طاقت جي ظاهري ۽ نمائشي جمهوري روپن بدران طاقت جي اصلي آمرانہ ۽ فسطائي فوجي ذريعن جو ڳولائو پئي رهيو آهي. سندس واردات جو طريقو هي رهيو آهي تہ مالڪن سان ساز باز ڪري پنهنجي دل گهرين ماڻهن کي مختلف ليبلن هيٺ وزير بنائي پوءِ ويهي انهن معرفت اصل ڪٽيو ڪائجي. زمينون، مال ۽ ملڪيتون، ڪم ڌنڌا، پاور ۽ رعب تاب حاصل ڪجن ۽ جيڪو غريب غربو ڪم لاءِ چوي تنهن کي ڏاڍي معصوميت ۽ ڀال ڀولائي جي انداز سان چئجي. ابا! اسانجو اقتدار جي راند سان ڇا وڃي؟؟ اسان قوم جي لاءِ رت جي راند ڪرڻ ۾ رات ڏينهن غرق. وزير هڪڙو چڙهيو بيو لٿو. اسان لاءِ سڀ هڪجهڙا، سڀ چور! اهڙيءَ ريت غريب مسڪين عقيدت مند کو ڪم ڪار چوندا تہ ڪين ساڳي صدق دليءَ جي حالت ۾ ئي ڊوڙائي گهر موٽائي موڪلبو ۽ جيڪا بہ هلندي هوندي سا پنهنجي ئي پيٽ تي ڦيٽي وجهڻ لاءِ ڪتب آڻي سگهبي.

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

ٻي آهي سندس قيدو بند ڪاٽڻ جي پروپيگنڊا. قبلو سائين چوندو آهي ته مان ايڪويهه سال جيل ۾ رهيو آهيان. حالانڪ هو جيل ۾ سمورن ڄاتل سڃاتل سنڌي قومي ڪارڪنن جي ڀيٽ ۾ گهٽ ۾ گهٽ وقت رهيو آهي. يعني لاچار ڪي سال يا ٻه. شاه صاحب ڪجهه سال عجيب غريب نام نهاد نظربنديءَ ۾ رهيو آهي. ڏسڻ وائسڻ ماڻهن کي اهڙو ڪم ڪرڻ تي لڄ محسوس ٿيندي آهي. جنهن مان ماڻهو سمجهن ته فلاڻو هن عمر ۾ اهڙيون ڳالهيون پيو ڪري جي سندس منهن تي نه ٺهن پيون. مثلاً ماڻهو عملاً آزاد هجي ۽ پاڻ کي قيد سڏائي. ماڻهو ظالمن سان گڏ هجي ۽ پوءِ چوي ته مان مظلوم آهيان.

ماڻهو اقتدار ۾ ويٺو هجي ۽ چوي ته منهنجو اقتدار سان واسطو ڪونهي. قبلو سائين ڪجهه سال پاڻ کي اهڙي حالت ۾ نظربند سڏائيندو رهيو جنهن کي نظربندي سڏڻ نظربندي جو مذاق اڏائڻ آهي. اهڙيءَ حالت ۾ سنڌ جو ڪوبه پيو ڏسڻو وائسڻو ماڻهو پاڻ کي نظربند سڏائي پاڻ تان ماڻهو نه کلائي ها. قبلي سائين جي نظربندي ڪجهه هن قسم جي هئي ته پوليس جي موجودگي هڪ تڪلف ۽ هڪ رسم هئي. قبلو سائين چوويهه ڪلاڪ عملاً آزاد، ضياء آمر جي حمايت ۾ مشغول ۽ سرگرم هئا. سنڌ ۾ ٻاهران ضياء جي مارشل لا هئي اندر وري هڪڙي ٻي شاه صاحب جي مارشل لا هئي. جنهن جا هيڊ ڪوارٽر سنڌ جي ڪاليجن ۽ يونيورسٽين ۾ هئا. قبلو سائين اها سنڌي ماڻهن خلاف ذاتي مارشل لا نام نهاد نظربنديءَ ۾ هلائيندو رهيو. فاتحون ڪرڻ بيماري جي علاج جي بهاني، بيمارن جي پڇڻ لاءِ نه رڳو سنڌ پر ٻاهران ملڪ جهڙوڪ هندستان وغيره گهمندو ڦرندو پنهنجي ضياء پرست سياست ڪندو رهيو. سنڌي ماڻهن جي جمهوري جدوجهد خلاف سياست ڪرڻ ۾ مصروف رهيو. ٻئي کي مارائڻ ۾ مشغول رهيو. ٻئي جي حامين خلاف منصوبا سٽيندو پاڻ کي نظربند سڏائيندو هزارين ماڻهن جي شرڪت سان سالگرهون ملهائيندو رهيو. دنيا ۾ ڪنهن ڪو ٻڌو ته نظربندي ۾ هزارين ماڻهو گڏ ڪري سالگره ملهايائين!

اسڪندر مرزا کان پوءِ ايوب جي دور ۾ قبلو سائين پنهنجي ڳوٺ ۾ ڪجهه سچي ڪجهه ڪوڙي نظربنديءَ ۾ رهيو. 1965ع جي جنگ ۽ تاشقند معاهدي تان ڀٽي ۽ ايوب جي اٽبٽ جو موقعو وٺي علي محمد راشدي جي معرفت ڀٽي خلاف ايوب سان ملي ويو. ڀٽي کي ختم ڪرائڻ جو منصوبو سٽيو ويو. ان منصوبي جي ٺاهيندڙ قاضي فضل الله کي ون يونٽ جو هوم منسٽر مقرر ڪيو ويو. ڀٽي خلاف

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

ٽريڪٽر ڪيس داخل ڪيا ويا. قبلي سائين ڪي ان شرط سان نالي ماتر نظربندي مان آزاد ڪيو ويو تہ هو قاضي فضل الله سان گڏجي ڀٽي جي پاڙ پٽيندو ۽ ون يونٽ خلاف سنڌ ۾ هلندڙ جدوجهد کي ختم ڪري ڇڏيندو. چنانچہ آزاد ٿيڻ شرط پنهنجي دستوري مخصوص مزاج مطابق سنئين سڌي ڳالھ ڪرڻ بدران ڳجھہ ڳوھہ سازش ۽ ٻهروپ جو رستو ورتو، بجاءِ ان چوڻ جي تہ "اسين هاڻ ايوب سان نهي ويا آهيون. ۽ ون يونٽ ٽوڙڻ بدران هاڻي ڀٽي کان ابن ڏاڏن جا وير وٺڻ ۾ جنبي ويا آهيون" اعلان ڪيو ويو تہ "مون سياست تان رٽائر ڪيو آهي ۽ ون يونٽ خلاف لڙائي ڪندڙ ڪارڪن هاڻي حڪومت سان مهاڏو اٽڪائڻ جو ڏنڊو ڇڏي وجي پنهنجا اندر اجارين ۽ پنهنجا اخلاق سڌارين!" ارشاد فرمايو ويو تہ "افلاطون چيو آهي تہ جڏهن ملڪ مٿان آمريت جا ڪارا ڪڪر ڇانيل هجن تڏهن عقلمند ماڻهو جو ڪم آهي تہ گھر جي چوديواري ۾ بند ٿي ويهي مطالعو ڪري." ان ڏينهن کان وٺي جيئن قبلو سائين جنرلن سان گڏيو تيئن ساڻن ساٿ جاري رکي اڄ ڏينهن تائين هزارين اٽڪلن، ۽ حرفتن ۽ ڦيرين گھيرين سان سنڌي قوم جو ٻيڙو غرق ڪندو رهي ٿو تانجو اڄ سنڌ بي وس ۽ نِنڌڪي ٿي دشمن جي پيرن ۾ پيئي آهي.

قبلو سائين سنڌي ماڻهن جي ون يونٽ خلاف شاندار جدوجهد کي ايئن ميسٽي نموني اڌ ۾ گوهي ڏياري، آمريت پرستي جي اوجهڙ ۾ آڻي ڦٽو ڪري راهن ۾ رولي پاڻ کهي وجي لاهور کان نڪتو. قبلو پنهنجو هر "ڪارنامو" ڪنهن نہ ڪنهن خوبصورت پوش ۾ ڪرڻ جو عادي آهي. هن ايوبي آمريت جي خدمت ڪرڻ لاءِ بہ خوبصورت نعرا بلند ڪيا. هن مطالبو ڪيو تہ ايوب سان جيڪا سياستدانن جي گول ميز ڪانفرنس هلي رهي هئي تنهن ۾ هن کي بہ شامل ڪيو وجي تہ جيئن هو اتي ايوب جي لائين کي اڳتي وڌائي، ايوب وٽ سرخرو ٿئي. اها ڳالھ هن صاحب هن خوبصورت نعري جي پردي ۾ ڪئي تہ "ننڍن صوبن کي الڳ نمائندگي ڏني وجي". ٻيو نعرو هن اهو بلند ڪيو تہ "جيستائين اليڪشنون نہ ٿيون ٿين تيستائين ايوب کي نہ هٽايو وجي".

ان بعد هو سمورو وقت انهيءَ ڪم لاءِ نئين آزاد ٿيل شيخ مجيب جي اڳيان پويان هلندو رهيو تہ ڪيس (مجيب کي) جنرلن جي لائين تي لڳائي جنرلن کان شاباس وٺي سگھي. تانجو يحيٰ جي مارشل لا لڳي، فوج جي ان ڪاميابي ۾ شاھ صاحب جي ڳجھہ ڳوھہ ۽ ٻهروپ واري ڊڪ ڊوڙ جو ڪيترو حصو هو سو چوڻ ڏکيو آهي. بهرحال اهو قبلي صاحب جي سرپرستن کي خوش ڪرڻ لاءِ ڪافي هو ۽ هنن

Kutab Khano Whatsapp Library Admin:Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano
Gul Hayat Institute

طرفان قبلي سائين جون خدمتون بدستور حاصل ڪيون ويندين رهيون. قبلي سائين جي سمورين سازشي ڪوششن جي باوجود ون يونٽ جي خلاف جدوجهد ختم نہ ٿي. سنڌي اديب، شاگرد، هاري، مزدور، سنڌي عوامي تحريڪ سان لاڳاپيل اڳواڻن ۽ ڪارڪنن ۽ ٻين مختلف ماڻهن جي اڳواڻي هيٺ آمريت خلاف ٻاهه ٻاريو بيٺا هئا. قبلي سائين جو ساٿ هن سموري دور ۾ فقط رڪارڊ جي پورائي لاءِ اخباري بيانن تائين رهيو. سي بہ ڪڏهن ڪڏهن چنڊاٽي جماٽي نڪرندا هيا. انهن مان گهڻا علي الاعلان آمريت جي فائدي ۾ هوندا هيا ۽ جيئن پوءِ تيئن اهي وڌي صاف ۽ واضح آمريت پرست روپ اختيار ڪرڻ لڳا. 1967ع ۾ جيڪو چوٿين مارچ جو مشهور واقعو ٿيو انجي تائيد ۽ همدردي ۾ ٿيل سياسي جدوجهد کان شاهه صاحب مڪمل طور لاتعلق رهيو ۽ تاريخ ۾ سندس نالو ان جي حمايت جي ڪوڙي دعوىٰ ڪندڙن جي لسٽ ۾ بہ شامل نہ آهي.

چوٿين مارچ جي ٻيءَ ورسي تي سنڌي شاگردن، هارين، مزدورن، قومي ڪارڪنن بہ لک ماڻهون گڏ ڪري حيدرآباد ۾ شاندار جلوس ڪڍيو. قيادت ڪنهن کان ڪرائجي؟ فيصلو ٿيو تہ هر ڳالهہ جي باوجود قبلي جي وڏي عمر جي مدنظر اهو اعزاز کيس ڏنو وڃي. شاهہ صاحب اچڻ جو وعدو ڪري عين ٽائيم تي چوائي موڪليو تہ آئون نٿو اچي سگهان ڇو تہ مونکي محمود الحق عثماني ڪنهن اوچتي ضروري ڪم سان زوري ڪراچي ڪٺي پيو وڃي. جلوس جي قيادت پوءِ ڪامريڊ حيدر بخش جتوئي، رسول بخش پليجي، حفيظ قريشي ۽ ٻين شاگرد، هاري ۽ مزدور اڳواڻن ڪئي. قبلو محترم پوءِ لاهي پائي سنڌي ماڻهن جي اتحاد ۽ جدوجهد کي ختم ڪرڻ جي ائين ڪڍ پيو، جيئن پوءِ "سنڌي عوام جي قومي اتحاد" جهڙي شاندار اتحاد کي سازش ڪري ختم ڪرايائين. ساڳي طرح سنڌ متحده محاذ نالي اتحاد ۾ هٿرادا ماڻهو ڀرتي ڪرائي اهو اتحاد عملي طرح ختم ڪري ڇڏايائين ۽ سنئون سڌو وڃي جنرل يحيٰ جي طرف ٿي بيٺو جيڪو ان وقت مارشل لا ايڊمنسٽريٽر هو. ان دور جون اخبارون پڙهي ڏسبيون تہ ان دور ۾ سنڌي ماڻهن جيڪي شاندار ۽ سوڀاريون جدوجهدون پئي هلايون جهڙوڪ "ظلم بند ڪريو تحريڪ، نيلام بند ڪريو تحريڪ"، "ووٽن جون لسٽون سنڌي ۾ ڇاپيو تحريڪ" وغيره وغيره جن جي اڳواڻي رسول بخش پليجو ۽ ٻيا محب وطن ۽ هڏ ڏوکي ماڻهو ڪري رهيا هئا. تن جي حمايت ڪرڻ قبلي سائين ورلي ڪو مناسب ۽ ضروري سمجهيو. اٽلو هن صاحب اهو مناسب سمجهيو تہ سنڌ جي قومي تحريڪن

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

جهڙوڪ "لسٽون سنڌي ۾ ڇپايو تحريڪ" کي ناڪام بنايو ويجي. هن صاحب پنهنجي بيانن وسيلي سنڌي ماڻهن کان گهر ڪئي تہ هو يحيٰ آمريت خلاف اهي تحريڪون نہ هلائين.

پنهنجي دور ۾ جيڪا انڌي منڌي جمهوريت هئي ان کي ختم ڪرڻ لاءِ سنڌي ماڻهن کيس ووٽ ڪونہ ڏنا تن کان انتقام وٺڻ لاءِ شاهہ صاحب "سنڌوديش" جو فتنو ڪڙو ڪيو ۽ ان وسيلي اهو تاريخي عمل شروع ڪيائين جنهن سنڌي ماڻهن کي پيڙي نپوڙي بي حال ۽ بي واهو بنائي آڻي هن حال تي رسايو آهي. اهڙو عياري ۽ مڪاري وارو قوم جو قاتل فتنو ڪنهن عام قسم جي تخريبي ذهن ۾ مشڪل سان اچي سگهي ها. فوج رت چکي چڪي هئي اها اقتدار کان هڪ پل بہ محروم رهڻ لاءِ تيار نہ هئي. هنن اهي گهات پئي گهڙيا تہ ڪنهن بہ طرح اهڙو ماحول پئدا ڪيو وڃي جو جمهوريت کي ڪنهن نہ ڪنهن نموني وڳوڙن جو شڪار ڪري ختم ڪرائجي ۽ وري بہ فوجي حڪومت بحال ڪجي ان ڪري جنرلن جي ضرورت هئي تہ پنهنجي ڪنهن ماڻهون هٿان ڪو اهڙو فتنو ڪڙو ڪيو وڃي.

۽ ڪو اهڙو نعرو بلند ڪيو وڃي جو انجي آڙ ۾ هترادو وڳوڙ ڦهلارائي دنيا کي ڏيکارجي تہ سنڌ ۾ بغاوت آهي، پاڪستان کي خطرو آهي ۽ ڪابہ جمهوري حڪومت ان خطري کي منهن ڏيئي نٿي سگهي. ملڪ بچائڻو آهي تہ وري بہ فوجي راڄ قائم ڪجي. ٻئي طرف قبلو اهڙي جمهوري سياست مان بيزار هو جنهن ۾ پاڻ ميمبر بہ نہ ٿي ٿِي سگهيو. هن کي چور دروازي جي سياست جي ضرورت هئي. جنهن ۾ ووٽن جي جهنجهٽ ۾ پوڻ بنا ڳچهہ ڳوهہ ۽ ماٺ مٺي ۾ اقتدار جي ڪنهن ڳپل حصي تي جهٽ هڻي جنرلن سان حصا پتيون ڪري موجون بہ ماڻي سگهجن ۽ مفت ۾ هيرو، امام اعظم ۽ رهبر قوم جا لقب بہ حاصل ڪري سگهجن. نتيجو اهو نڪتو تہ شاهہ صاحب سنڌ ۾ ڀٽي جي پنيان سنڌوديش جي ڦشري ٻاري ڀٽي جي حڪومت کي ڪمزور ڪري ڇڏيو ۽ پوءِ پي - اين - اي جي تحريڪ ۾ شد مد ۽ تاج تجمل سان غيرمشروط شرڪت ڪري سنڌي ماڻهو مارايا ۽ ڀٽي کي ڦاسي ڏيارڻ جي تحريڪ ۾ زور شور سان ڪم ڪرڻ لڳو. ڪيس وڏي ۾ وڏي ڳٽتي رکو اها هئي تہ ڀٽو متان جيئرو نہ بچي وڃي. جنرلن کي چيائين تہ جيڪڏهن ڀٽي کي ڦاسي نہ ڏني وئي تہ ڀٽو ڪنهن کي ڪونہ ڇڏيندو. ان دور ۾ سنڌي عوامي تحريڪ جي اڳواڻ ڀٽي جي جان بچائڻ لاءِ تحريڪ شروع ڪئي ۽

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin:Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

رسول بخش پليجو بلوچستان ۾ بلوچن سان مليو ۽ بلوچ اڳواڻن پاران ڪيس خاطري ڏني ويئي تہ ڀيل هر ظلم ۽ ناحق جي باوجود هو ڀٽي کي مارائڻ جي سازش ۾ شريڪ ڪونہ ٿيندا. جڏهن رسول بخش پليجو ڪوئٽہ مان واپس اچي سن ۾ شاهہ صاحب سان ملڻ ويو ۽ ان قومي ڪم ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ ڪيس چيائينس، تڏهن قبلو پڙ ڪدي بيهي رهيو ۽ صاف اعلان ڪيائين تہ ڀٽي کي ڦاسي ضرور ملڻ گهرجي ۽ هر حالت ۾ ملندي. ٿيو بہ ائين. قبلو سائين ڀٽي کي مارائڻ ۽ فوجي راڄ برپا ۽ قائم رکڻ جي ڪوشش ۾ ڪامياب ٿيو. سنڌي قوم لاءِ هڪ وڏو عذاب شروع ٿي ويو. قبلو سائين ڀٽي ۽ سنڌي قوم جي ان ذلت ۽ عذاب تي خوب ڪلندو، خوش ٿيندو ۽ عيش ٿنوليون ڪندو رهيو. ڀٽي کي مارائي بہ هن صاحب بس نہ ڪئي ۽ اعلان ڪيائين تہ مون خواب ڏٺو آهي تہ ٻئي جهان ۾ بہ ڀٽي تي ڪيس ٿو هلي ۽ جيسين ڀٽي جي زال ۽ پٽ ڏيئون شاهہ صاحب جي پيرن تي ڪري سنڌس سام نہ وٺنديون تيسين ڀٽي تان ٻئي جهان ۾ عذاب ڪونہ ويندا. اهي خواب قبلي رڳو زباني ڪونہ ٻڌايا پر لکي ورهايا بہ. ان وچ ۾ هو صاحب رات ڏينهن ڀٽي صاحب ۽ سندس خاندان، پوئلڳن ۽ سنڌي قوم تي گارين جي ناڙي ٻڌيو بيٺو هو. اهو سڀ ڪجهہ قبلي سائين جي نظربنديءَ دوران پئي ٿيو. سندس انداز ڪجهہ هن طرح هو تہ ”ڏسو! آئون ۽ جنرل ضياءُ ڪٽي وياسون ڀٽا ٽون!، توهان ڀٽي جا پوئلڳ! ۽ توهان سنڌي قوم جا ماڻهو! توهان سڀ هارائي ويا! هاڻي لوڙيو پنهنجو ڪيتو! آءٌ اڃهو اهو آهيانوَ.“

مارشلا سدائين قائم رهي ۽ جمهوري دور ڪڏهن بہ نہ اچي ان لاءِ جنرلن جي سازشي سياست جي ماهرن هڪڙي نئين سياسي حڪمت عملي ايجاد ڪئي، جنهن جا ٻہ حصا هئا. آسماني نعرو ۽ لساني فساد. آسماني نعرو انهيءَ لاءِ تہ ماڻهو پاڻ ۾ گڏ نہ ٿي سگهن، آمريت خلاف گڏجي ويڙهہ نہ ڪري سگهن ۽ جمهوري قوتون گڏجي سڏجي اهڙيون طاقتور نہ ٿي سگهن جو آمريت جو ڪڏهن بہ تختو اونڌو ڪري سگهن. ٻيو حصو هو تہ ماڻهن جي وچ ۾ دشمني پيدا ڪجي ڪين هڪٻئي هٿان مارائجي ڪهائجي، تباهہ ۽ برباد ڪرائجي تہ جيئن هر ڪنهن کي پنهنجي سر جي لڳي، هو جمهوري ۽ انساني حقن جي لڙائي کي فضول ۽ عياشيءَ جي ڳالهہ سمجهي انهن تان هٿ ڪڻي وڃن ۽ پنهنجي جان بچائڻ لاءِ فوج جي پناهہ جا ڳولائو ٿين. ان ڪم لاءِ ملڪي سطح تي جماعت اسلامي اڳيئي سرگرم هئي، هاڻ سنڌين مان قبلو تيار ٿيو. پناهگيرن مان نواب مظفر ۽ ٻين مان ٻيا ٻيا. جماعت اسلامي

پنجاب، سنڌ جي تخت گاهه ڪراچي ۽ سرحد ۾ دهشت گردي تيز ڪئي. اندرون سنڌ ۾ وري قبلي سائين پنهنجي رهزنن کي بڇ ڪئي. ڪم سنڌي کهڻ ۽ کهائڻ، نالو جيئي سنڌ تحريڪ. سنڌ جي جمهوريت پسند عوام ۽ خاص ڪري شاگردن خلاف ٻاڪر ڪٽو پئجي ويو. ڪتابن بدران ڪلاشنڪوف اچي ويا. تعليمي ادارا ادب، فضيلت، حيا، سياسي اخلاق، بيداري، جرئت مندي ۽ انساني جمهوري حقن جي سرچشمن مان ڦري بدتميزي، بي حيائي، بداخلاقي، غنڊه گردي، رهزني، غارتگري ۽ اذيت رسانيءَ جا اڏا بنايا ويا. سنڌ مان تعليم جو نالو نشان مٽايو ويو. استادن کي ذليل و خوار ڪيو ويو، آمريت جي ايجنٽ صحافين، اخبارن هٽان لوفرن، غنڊن، بدمعاشن، ڦورن، لٽيرن، داداگيرن، پيداگيرن ۽ سنڌي قوم جي قاتل لوڌ کي سنڌي قوم جو سورمو ۽ سوڍو جوان ڪري پيش ڪيو. سنڌي قوم کي هڪڙي ڌڪ سان تعليمي ميدان ۾ سو سال پوئتي ڌڪي ڇڏيو ويو. قبلي سائين جي مهرباني سان تعليمي ادارا جيڪي سنڌي قوم جي ادب، علم ۽ عرفان جا مرڪز هئا، تن ۾ شاهه لطيف جو ڏينهن بہ فقط غنڊه ۽ بدمعاش ۽ سندن ساراهه جا ڍڪ پريندڙ نيم ملان مداري ملهائي سگهيا پئي. ٻين سمورن سنڌي محب وطنن لطيف جي ڄاڻن، پارکن ۽ شارحن تي بندش هئي. لطيف جي قوم جو ڪوس ڪرائيندڙن ڪانسواءِ ٻيو ڪوبہ لطيف کي خراج تحسين پيش ڪري نہ ٿي سگهيو. جمهوريت ۽ انساني حقن لاءِ وڙهندڙ سنڌي ماڻهن جون زندگيون زهر بنايون ويون. جيڪو جيترو سنڌي ماڻهن لاءِ وڙهيو پئي انجي اوترو ڪردارڪشي ڪئي ويئي.

رسول بخش پليجو جيئن تہ جمهوري جدوجهد جي مهڙ ۾ هو انڪي پنجابي فوج جي حقيقي ايجنٽن هٿان پنجاب جو ايجنٽ سڏي سندس ڪردارڪشي ڪئي وئي. اهڙي ريت قبلي سنڌ ۾ ضياء جي آمريت پاران سنڌي ماڻهن کي ڦري لٽي، هيسائي ۽ بليڪ ميل ڪري ماري ڪٽي ضياء جي پيرن ۾ ڪيرائڻ لاءِ ڪوبہ سَنڌو سيڙهو ڪونہ ڇڏيو. ضياء جي مخالفن کي ماءُ پيڻ تي گاريون ڏنيون ويون ۽ ضياء کي شريف النفس سڏيو ويو. 1983ع جي جدوجهد ۾ سنڌي ماڻهو آمريت جي خلاف ميدان ۾ لهي آيا. دنيا هڪ دفعو وري ڏٺو تہ ڪئين نہ جڏهن هڪڙي هٿين خالي قوم گهري نفرت ۽ عظيم پيار جي قوت تي ڪڏندي ڪاهيندي ميدان جنگ ۾ اچي ٿي تڏهن ان جون ڏبيل قوتون سورهيائيءَ ۽ دليريءَ جا کهڙا کهڙا تہ معجزا ڏيکاري سگهن ٿيون.

Gul Hayat Institute

ڪبوتر چڻ عقابن تي چڙهي ويا
هي بي وس بادشاهن تي چڙهي ويا (احسن الهاشمي)

اسٽالن گراڊ، لينن گراڊ، الجزائر، ويٽنام، چين، ڪوريا، فلسطين جا ماڻهو ڪيئن هاٿين جيڏين قوتن کي لرزش ۾ وجهي ويا. سا ڳالهه 83 جي جدوجهد ۾ سنڌي ماڻهن جي سرفروشي، همت ۽ جولان ۽ تخليقي صلاحيتن کي ڏسي هر ڪنهن ماڻهوءَ جي سمجهه ۾ اچي وئي.

ڪره هئي ڪانهن، هو نظارو نينهن جو (شاهه)

قبلي سائين پنهنجي قوم جي قنذار مڙسن، عورتن ۽ ٻارن جي هنن تاريخي ۽ تاريخ ساز ڪارنامن تي سرهو ۽ سرشار ٿيڻ بجاءِ ان تي فخر ۽ ناز ڪرڻ بجاءِ انهن کي ڪچيون گاريون ڏنيون. صاحب موصوف ڪين ڪفن چور سڏيو، متانئن ٺٺوليون ڪيون، سندن قاتلن، رهزنن ۽ اذيت ڏيندڙن کي شريف النفس جا لقب ڏيئي پڏائي پڏائي آسمان تي رسائي ڇڏيو. قبلي سائين تي سنڌي ماڻهن کي ملندڙ اذيت ۽ سندن قابل صد فخر ۽ سرفروش جدوجهد جو پائيءَ جيترو به اثر ڪونه ٿيو. سندس ذهنيت ۾ ڪوبه فرق ڪونه آيو. چنيسر وانگر سندس رت دانگيءَ تي ڪونه وريو. موڪي ٻن وسايي وانگر پنهنجي ماڻهن کي دشمن هٿان مارجندو ڏسي خوش ٿيندو رهيو. پنهنجي زندگيءَ ۾ ڪڏهن به هو ماڻهن جي پاسي نه رهيو آهي، سڄي عمر هو سندن مارائيندڙ ٿي رهيو آهي.

ڏريان ٿي ڏار، جي وڍي وڻ جدا ڪيا،
تن سڪن کهڙي سار، ته ڪي انا مينهن ملير تي. (شاهه)

چون ٿا ته هٽلر لکين ماڻهو مارائڻ ڪانپوءِ اک نه ڇنيپيندو هو. ان مهربان جيان شاهه صاحب جا اعصاب به مضبوط آهن ۽ غريب ماڻهن جي خاص ڪري غريب سنڌي ماڻهن جي ڏک درد جي احساس کان بالاتر آهن.
فوج هٿان مارجڻ ڪانپوءِ به جڏهن سنڌي ماڻهو نه "سڌريا" ۽ شاهه صاحب جي سام نه ورتائون تڏهن شاهه صاحب سندن تباهيءَ واسطي هڪڙو ٻيو منصوبو تيار ڪيو. سنڌي ماڻهن جي خلاف فوج جو محاذ ۽ شاهه صاحب جي قاتل غنڊن جو محاذ اڳيئي قائم هئا، هاڻي ٽيون سنڌ دشمن محاذ کوليو ويو. ڳچهه ڳوٺ ۾ نمڪ حرام

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin:Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

سنڌي دشمن فاشسٽ دهشت گردن جي تربيت شروع ڪيائين. سندس ضياء شاهي آمريت جي پاليل سورمن ڪين ڪلهن تي ڪٽي سنڌ جي شهرن ۽ ڳوٺن ۾ سرگس ڪري گهمايو. جڙتو جوڏن نمڪ حرام فاشسٽ دهشت گردن جون ڪيپن مٿان ڪيپون تيار ڪيون. ڪراچيءَ ۽ حيدرآباد ۾ سنڌي ماڻهن جون زندگيون حرام ڪندڙ ماڻهو، سنڌي نياڻين کي چوڻين کان جهلي رستن تي بي عزتو ڪندڙ ماڻهو، چوويهن ڪلاڪن اندر ٽي ٽي سئو سنڌين کي گولين جو نشانو بنائيندڙ ماڻهو، سنڌين جا ڪپڙا لاهي اگهاڙو ڪري ڪين ٻيرا ٻيرا ڪري ڳوٺين ۾ سبندڙ ماڻهو، سنڌ کي ٽڪر ٽڪر ڪرڻ ۽ سنڌي قوم کي غلام بنائڻ لاءِ تاتارين واريون ڪاهون ڪندڙ ماڻهو. نازي صفت، گيسٽاپو درندا ۽ حيوان صفت ماڻهو قبلي سائين جي قربائتي هنج ۾ پالي وڏا ڪري سنڌي ماڻهن مٿان ڪڙڪايا ويا. ڪين سنڌ جي ڳوٺ ڳوٺ ۽ گس گس جو واقف ڪيو ويو ۽ قبلي جي سورمن طرفان ڪين دهشت گرديءَ جي مڪمل تربيت ڏني وئي ته جن سنڌي ماڻهن کي ضياء جي روايتي فوج ڪچلي نه سگهي تن کان ڳڻجي ناهي حساب ڪتاب ورتو وڃي. اهڙيءَ طرح سنڌ جي خلاف ڪيل تاريخي ۽ ناقابل تلافي ۽ نا قابل معافي جرمن ۾ هڪڙي بئي ڀيانڪ قاتلانه عمل جي واڌاري جي شروعات ڪئي وئي. فوج کي سنڌ تي چڙهائي ڪرڻ لاءِ وڏيڪ چانوٽيون اڏڻ جو بهانو ڏيڻ لاءِ ”توڙينداسون پاڪستان توڙينداسون!“ جي AGENT PROVOCARE وارا نعرا بلند ڪرڻ سان گڏ اعلان ڪيو ويو ته ”اسين هندوستان مان فوجون وٺيو تا اچون ۽ پاڪستان کي ختم تا ڪريون!“

قبلي سائين جي ساري زندگيءَ جي سوچ ۽ عمل جو نچوڙ آهي، ” آئون! فقط آئون! ٻيو ڪوبه نه!“ جيئن ٻلو نر ٻچا ماري ڇڏيندو آهي تيئن سنڌ ۾ جيڪو به ڪنڌ ڪڍي، قبلي سائين جون قهري نگاهون انجي تاڙ ۾! جيسين پورو نه ڪريس تيسين سک جو ساهه نه ڪڍي. اول ڪردارڪشي، ڪوڙيون گلائون، ڦشريون، ڏچرپا پوءِ موقعو ملي ته قتل ڪرائي ڇڏجي. الله بخش، پنو، پليجو، فاضل سڀ اک جا ڪنڊا ۽ ڪک جا ڪان. اهڙي ماڻهوءَ لاءِ ٻين سان هڪجهڙائي جي بنياد تي ڳڻجي ويهڻ، اتحاد ڪرڻ جي ڳالهه جڻ گار برابر هوندي. اتحاد ۾ ڳالهه هڪجهڙائيءَ واري هوندي ته ماڻهو سوال جواب پڇندا، صلاحون ڏيندا وٺندا، سمجهاڻيون گهرندا، فيصلا گڏيل صلاح سان ڪرڻ تي زور ڏيندا. جن ماڻهن جا ٻول ٻين سان ٻڌيل هجن، جن جا پن وڪيل هجن، جن مٿان هدايتون نازل ٿينديون

Gul Hayat Institute

هجن، جن کي پنهنجي لکل ۽ ڳجهن مقصدن حاصل ڪرڻ لاءِ فتني ۽ سازش جي پراسرار پيچرن تان هلڻو هجي سي جمهوري هڪجهڙائيءَ واري اتحاد جي سياست ۾ کهڙو ڏک جهلي سگهندا. هنن کي تہ ڪپي هڪ هٽيءَ، من مانيءَ، اکيون پوري حڪم جي تعميل ڪرائڻ، چوويهہ ڪلاڪ ڦرندڙ گهرندڙ ڳالهيون، ڪيئي روپ بهروپ، ناٽڪ، سانگ ۽ فتنا. سي اهڙي سياست ڪي ڇا ڪندا؟ صاف جمهوري سياست ۾ سندن ساهہ نہ منجهندو؟ ان ڪري قبلو هميشہ هڪجهڙائيءَ واري جمهوري اتحاد کان انڪار ڪندو رهيو آهي، چي، ”آئون اڪيلو سنڌ جو هڏ ڏوکي آهيان، سڄي زندگي ۾ جيڪا بہ ڪرت ڪئي اٿم سا سنڌ لاءِ. منهنجون فلاٽيون فلاٽيون قربانيون، منهنجا فلاٽا فلاٽا قوم تي احسان ۽ قرض، سڄي قوم جو وار وار منهنجن احسانن جي قرض ۾ ورتو پيو آهي، مان سنڌ جو رهبر آهيان. امام اعظم، ميسح جيڪي فرمايان سو ٻڌو ۽ فرمانبرداريءَ وچان ڪنڌ جهڪايو ۽ صدق! صدق! چئو، قربان قربان ٿيو! اوهان جي ٻيڙي ٻوڙيان تہ سمجهو ۽ چئو تہ تاريان پيو! تباهي ڪريان تہ شڪر ڪريو! منهنجي ظاهر تي نہ هلو باطن کي وٺو! منهنجي هر شيءِ ۾ رمز آهي، اسرار آهي، ڪرامت آهي، اعتبار ۾ نہ اچي تہ منهنجي اڌ پڙهيل نيم ملن کان پڇو، منهنجي قلمي لنبازن ۽ پيشہ ور ڦشريبازن کان پڇو. اسٽيجن تي منهنجون ڪرامتون بيان ڪندڙن کان پڇو، منهنجن لکيل ڪتابن ۾ منهنجا ڪارناما پڙهو. مون وٽ ٻين جي ڳالهہ نہ ڪريو، ٻيا سڀ غدار آهن. مون سان اتحاد جي ڳالهہ ئي نہ ڪريو“. اهي ٻوليون ٻولي قبلو سائين چپ ٿيو سنڌي ماڻهن جي ٻڌي ۽ اڳتي وڌڻ جون راهون بند ڪريو وينو هو. تان جو 1987ع ۾ شهيد عوام فاضل راهو جي چاليهي تي رسول بخش پليجي جي ڏنل سڏ جي موٽ ۾ ”سنڌي عوام جو قومي اتحاد“ نهيو جنهن جي اڳواٽي عوامي نيشنل پارٽي ۽ انجو اڳواڻ رسول بخش پليجو ۽ ٻيا سنڌي گهٽگهرا ڪري رهيا هئا. ڪالاباغ ڊئم، فوجي ڇانوٽين، سنڌي ماڻهن کي اقليت ۾ تبديل ڪرڻ جي سازش خلاف ٻاهہ ٻري وئي. سنڌي قوم جڻ ڇرڪ ڀري جاڳي پئي. رسول بخش پليجي صاحب جي اڳواٽيءَ هيٺ سنڌي عوام جي قومي اتحاد جڻ ڀنيور کي ٻاهہ ڏئي ڇڏي.

جوڳيءَ جاڳايوس، ستو هوس ننڊ ۾ (شاهہ)

Gul Hayat Institute

Kutab Khano Whatsapp Library Admin:Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

ٽر ٻر واسجي ويا، جهنگلن ۾ منگل لڳي ويا. ماڻهن جا وهم ۽ وسوسا پري ٿيڻ لڳا، سنڌي مرد، ٻڍا، ٻار، عورتون، وستين ۽ واهڻن مان نڪري، گڏ ٿي، جلوس ناهي پنهنجي وڃايل شهرن ۾ گڏ ٿيڻ لڳا. جتي اڳ سنڌي ڌاريا ڌاريا، اوپرا اوپرا لڳندا هئا، اتي لکين سنڌي ڪنهن اڻ ڇاتل نشي ۾ مست ٿي نچندا، جهومندا، ڳائيندا جلسا جلوس ڪرڻ لڳا. ضياءَ شاهيءَ جي پنجابي فوج، قبلي سائين جي دهشت گرد پوليس، رينجرس، پنجابي پناهگيرن جي آزاريل، ماريل ۽ لتاڙيل سنڌي قوم پنهنجا هيٺ جهڪيل ڪنڌ وري مٿي ڪيا. هنن هڪ ڀيرو وري ٻه ظلم ۽ جبر جي اکين ۾ اکيون وجهي نهاريو ته بزدل ظلم جون اکيون جهڪي ويون، سنڌي عوام جي قومي اتحاد رسول بخش پليجي صاحب ۽ ٻين اڳواڻن جي اڳواڻيءَ ۾ سنڌي ماڻهن جي دلين تان ڏونهين جا ڪڪر لاهي ڇڏيا:

ٻُرو هو پنيور، آرياڻيءَ اُجاريو،
لاٽو سڀ لوڪ تان، هاڙهي ڏٺيءَ هور،
چوريون چڙهن سڪيون، پنهون ڪيائون پور،
آيو سو اتور، جنهن ڏکيون ڏک ويهاريون. (شاهه)

سنڌي اخبارن توڙي اردو اخبارن نوٽيس ورتو. وطن سان وفادار سنڌي صحافت خوشيءَ جون جهمريون هنيون. نمڪ حرام صحافت چيو ته سنڌين جي جلوس ڪري ڪراچيءَ ۾ رهندڙ دهشت گرد لڏو پاڪي ڪراچي ۾ اجنبي اجنبي محسوس ڪرڻ لڳو. اقتدار جي رنگ محلن ۾ ڀنگ پئجي ويا، حويلين ۽ ٿاڻن ۾ ٽرٽلو مچي ويو. سنڌين جي ان تاريخي ۽ سوڀاري اتحاد خلاف نيون سازشون ۽ نوان فتنا ڪر موڙي جاڳي پيا. چي "سنڌي عوام جي قومي اتحاد کي وڏيڪ وقت هلڻ ڏنو ويو ته الائي ڪٿي توڙ ڪري! توڙ ڪري به الائي نه!". "پوءِ سنڌ دشمن سياست ۽ سياستبازن جو، ضياء پرست سنڌي سورمن جو، سنڌن پوئلڳن جي وطن فروش سياسي ڌنڌي ۽ ڪاروبار جو ڇا ٿيندو؟" "روڪو! مارو! جاني نه ڏينا!" جا واڪا ۽ ٽيليفونن جا کڙڪات ٿي ويا. اجکلھ ڪيترا سنڌي ماڻهو چون ٿا ته ايم ڪيو ايم ڪيتري نه ٿوري وقت ۾ ڪٿان ڪان ڪٿان پهچي وئي آهي. هنن ۾ صلاحيت آهي پاڻ ۾ ڪانهي. ائين آهي به پر رڳو ائين ناهي. هنن کي آمريڪا، فوج ۽ قبلي سائين جهڙن قومي رهبرن جون مددون حاصل آهن، سي آءِ اي ۽ ٻين انٽيليجنس ايجنسين جون هدايتون ۽ مال خزانو هڪيا تڪيا موجود، هزارين سالن

Gul Hayat Institute

جا تجربا، تيرهن تالي ڏوتيءَ وارا ترڪتال ڦند ۽ فريب ڄاڻندڙ پريس قبضي ۾، هندوستان، انگلينڊ ۽ ٻي سڄي دنيا ۾ يارانه ۽ ٻيون لکين ڳالهيون فائدي ۾ آهن. سنڌين جي ڪنڌ تي قبلي سائين جهڙا سڀورا سوار، ڳچين ۾ وڏيرڪي سماج جا ڪئين جنڊ پيل ۽ ٻيون الائي ڪيتريون بلائون بغلن ۾چهٽيل، ٻي پهچيون، ناتجربيڪاريون، ننڍڙڪايون، اڻوجهايون، پسماندگيون الڳ، پر انهن سڀني ڳالهين جي هوندي به هن ويئيءَ وهاڻيءَ مهل به ٻيو نهيو رڳو رسول بخش پليجي طرفان قائم ڪيل ”سنڌي عوام جي قومي اتحاد“ کي ڪم ڪرڻ ڏنو وڃي ها ۽ انجي اڳتي وڌندڙ سويارن قافلن کي مڪر ۽ فريب سان ڌتاري ۽ راهه ۾ راتاها هڻي ڇڙوڇڙ نه ڪيو وڃي ها، دهشت گردن ۽ سنڌن سياست کي ميدان خالي ڪري نه ڏنو وڃي ها ۽ سنڌي قوم کي انتشار ۽ ڏڦيڙ ۾ نه وڌو وڃي ها ته اڄ سنڌي قوم ڪيئي منزلون سر ڪري اهڙين بلندين تي پهچي چڪي هجي ها جو اڄ اسين ان جو تصور به نٿا ڪري سگهون.

ضياء شاهي، سندس ساٿي قبلي سائين، ايم ڪيو ايم ۽ ٻين پاڻ ۾ گڏجي فيصلو ڪيو ته جيڪڏهن اها صورتحال رهي ته سنڌن جيڪا ٻيگهي متل آهي اها هرگز نه هلندي. سنڌي ماڻهو جيڪڏهن رستن تي قبلي سائين جي وچايل ڦندن ۽ ڪوڙڪين کان پاسو ڪري، ايم ڪيو ايم جو ڊپ ڇڏي ٻنهي جو گهيرو ٽوڙي اڳتي وڌندا رهيا ته سنڌي قوم کي وڌيڪ وقت غلام رکڻ ناممڪن ٿي پوندو. جمهوريت، انساني آزادي، انساني حقن، امن ۽ ترقيءَ جا قافلا ڪنهن جي به روڪڻ جا نه ٿيندا. اها ٻاهه سڄي ملڪ ۾ پکڙجي ويندي. بلوچستان ۽ سرحد ۾ به ائين ٿيندو ۽ اهڙا اتحاد نهندا، چوطرف ٻاهه ٻري ويندي، ضياء جو تختو اونڌو ٿي ويندو. يارهن سالن جي ڪئي ڪمائي ڪٽ ٿي ويندي. ضياء آمريت خلاف بغاوت جو مرڪز سنڌي ماڻهو آهن، انهن جي مٿان هر وقت موچڙو ٽنگيو رکجي، قبلي جي دهشت گردن جو، ايم ڪيو ايم جو، فوج جو ڪنهن نه ڪنهن جو، موچڙن جو ڊپ لٿو ته قصو به پورو ٿي ويندو. ان وقت ڌاري محمد خان جوڻيجي جي حڪومت ضياء شاهيءَ جي اک جو ڪنڊو بڻجي پئي هئي. ان معنيٰ ۾ ان حڪومت ۾ ضياء شاهي جي خلاف ممڻ پئي متا. سنڌ ۾ غوث علي شاهه سڌو سنئون ۽ سورنهن آنا ضياءَ جو ماڻهو هو ۽ انجي چوڻ تي سڀ ڪجهه بلڪل سڀ ڪجهه ڪرڻ لاءِ تيار هو. ضياءَ جي چوڻ تي هو علي الاعلان ايم ڪيو ايم ۽ ان جي دهشت گردن جو ٻڌو ٻانهو ٿيو ٻيٺو هو. قبلي سائين ۽ غوث علي شاهه ٻنهي گڏجي هم صلاح ٿي

Gul Hayat Institute

ضياءَ پاران ايم ڪيو ايم کي سنڌ تي سوار ڪيو. محمد خان جوڻيجي غوث علي شاهه کي لاهرائي قاضي کي وڏو وزير ڪرايو. ڪن ڄاڻو ماڻهن جو اندازو هو تہ هو قبلي سائين جي سنڌي مار سورمن ۽ سنڌن جوڙيوال ايم ڪيو ايم جي دهشت گردن جي غنده گردي ۽ دهشت گردي مان بيزار ٿي چڪو هو ۽ آثار اهي پئي نظر آيا تہ سندس صلاح پٺاندڙ قاضيءَ جي حڪومت ايم ڪيو ايم جي غوث علي شاهه واري مجرمانہ خدمت چاڪري اڳوڻي سطح تي جاري نہ رکندي. سنڌي ماڻهن جي حقن جي ويڙهه جي باري ۾ بہ ان جي پاليسي ڪجهه ماڻهپي واري نظر اچڻ لڳي. اها قبلي سائين ۽ ضياء شاهي جي سنڌي دشمن سازش تي حرف بہ حرف عمل جاري رکڻ کان ٽٽائي رهي هئي. ضياء کي جوڻيجي تي ٻين ڳالهين سان گڏ ان ڳالهہ جي ڪري بہ باهہ هئي تہ جوڻيجو حڪومت سنڌ ۾ ڪالاباغ ڊيم، فوجي ڇانوڻين ۽ اقليت ۾ تبديل ڪرڻ جي خلاف سنڌي عوام جي قومي اتحاد جي زبردست جدوجهد کي ڪچلي چڪي نہ ٿي.

تنهنڪري پنج فيصلا ڪيا ويا. هڪڙو تہ محمد خان جوڻيجي جي نافرمان حڪومت جو تختو اونڌو ڪيو وڃي. ٻيو تہ ڪنهن فريب ۽ مڪر سان محمد خان کي ڪيرائڻ کان اڳ "سنڌي عوام جي قومي اتحاد" کي ختم ڪيو وڃي. ٽيون تہ سنڌ ۾ اهڙو ڄاڙتو اتحاد قائم ڪيو وڃي جنهن جا ڪجهہ ماڻهو ضياءَ جي وزارت مان ڪٽي اعلان ڪيو وڃي تہ ضياء سنڌي ماڻهن جو اتحادي ٿي ويو آهي ۽ هاڻ ان جي حمايت ڪرڻي آهي! چوٿون تہ نئين ضياء پرست هٿرادي سنڌي اتحاد جي مدد سان آئنده ٿيڻ وارين چونڊن ۾ وري بہ ضياء پرست ماڻهو کٽائجن تہ جيئن ضيا شاهي قائم رهي ۽ ملڪ ۾ ڪابہ جمهوري تبديلي نہ اچي. نتيجو اهو نڪتو جو قبلي سائين ۽ ٻين ضياء جي حامين هٿان وسيع تر اتحاد جو ڍونگ رچائي، سنڌي عوام جي قومي اتحاد جي سوڀارن قافلن کي راهہ ۾ رنڊايو ويو ۽ آخر ان کي ڪوڙڪن ۾ ڦاسائي عملي طرح ختم ڪري ڇڏيو ويو.

منصوبي جي پنجين ڪڙي هئي سنڌين کي شهرن ۾ مارائي ضياء ۽ قبلي سائين جي پيرن جي خاڪ بنايو وڃي. قبلي سائين جي سنڌي مار سورمن ۽ ايم ڪيو ايم جي دهشت گردن گڏجي نورا ڪشتي ڪري سنڌي ماڻهن لاءِ حيدرآباد ۽ ڪراچي ۾ آڳ جي هولي ڪيڏائي جيڪا اڃان تائين ختم نہ ٿي ٿئي. قصو ڪوتاهه محمد خان جوڻيجي کي لاٿو ويو. قبلي سائين ان زيادتي خلاف سنڌ ۾ ڪوبہ آواز اٿارڻ نہ ڏنو. ضياء شاهي جي شروعاتي دور ۾ ئي ضياء شاهي جي حامي سنڌي،

Gul Hayat Institute

پناهگير ۽ پنجابي دهشت گردن جي پاڻ ۾ نورا ڪشتي شروع ڪرائي ويئي. ٿنهي ڌرين جي لوفرن ۽ غنڊن کي ڳولي ڳولي ڀرتي ڪري ڪين پنهنجي پنهنجي گروپن جا "قومي" سورما بنائڻ لاءِ ناٽڪ هلنڊڙ هو. فوجي انٽيليجنس جي سات، اڳواٽي ۽ هدايتن هيٺ يونيورسٽين ۽ ڪاليجن ۾ غنڊه گردي ڪي شروع ڪيو ويو ۽ اهڙي فضا تيار ڪئي ويئي جنهن ۾ ايم ڪيو ايم جي تيار ٿيندڙ غنڊن کي بهانا ملن ته هو اڳتي هلي سنڌ ۾ ٻاڪر ڪٽو مچائي سگهن. ڊرامي جو مرڪزي نقطو هو ته سنڌين کي بطور هڪ قوم جي ختم ڪرڻ ۽ غلام بنائڻ ۽ ڪين فوج، قبلي سائين ۽ ايم ڪيو ايم جي پيرن جي خاڪ ڪرڻ. ان ڊرامي جا قبلي سائين طرفان ڊائلاگ ڪجهه هن قسم جا هئا "الطاف، نواب مظفر جو ڪٽيو ٿو ڪائي"، "الطاف معتدل مزاج آهي"، "هيستائين ته سنئين گس تي ٿو هلي اڳتي ڏٺو ويندو"، "مهاجر سنڌين جا قدرتي ساٿي آهن"، "پليجو پنجاب جو ايجنٽ آهي"، "جمهوريت سنڌ لاءِ قاتل آهي" وغيره وغيره.

سنڌي ماڻهو شهرن ۾ ٿورا آهن. سنڌن ساهه مٺ ۾ آهي. سنڌي ماڻهو جهيڙي مان اڳيئي ڪونه چاهن. خاص ڪري شهرن ۾ جهيڙي جي ڪم جا نه آهن. سيني جا هڪ ٻئي سان رابطا ڪٽيل، ذاتين پاتين ۾ ورهايل، سيدن، پيرن، ميرن، وڏيرن ۽ رئيسن جا ماريل. ٻهراڙين ۾ اجان جيئن تيئن شهرن ۾ شهري ويڙهه ۾ نا تجربيڪار. سنڌي جڻ ڪوئو ڪوئا مار ۾ ڦاسي ويو، شهرن ۾ سنڌين کي شڪار ڪرڻ ٻيري جي شڪار ڪان به آسان، خاص ڪري حيدرآباد ۽ ڪراچي شهرن ۾. جيئن پناهگير پنجابي ڦورو طبقا هر ڪم اسلام، پاڪستان ۽ پاڪستاني قوم جي نالي ۾ ڪندا آهن تيئن قبلو سائين سنڌ کي هر ڪاپاري ڌڪ سنڌي قوم جي ڀلائي جي نالي ۾ هڻندو آهي. هر قومي سوديبازي جي سازش جي شروعات سنڌي قوم جي ڪنڌي تي ٿيندي آهي ۽ اڪثر هن قسم جي لفظن سان شروعات ڪئي ويندي آهي. "سنڌي قوم جي خاطر ٻهارين کي ته ڇا يهودين کي به قبول ڪرڻ لاءِ تيار آهيون" "سنڌي قوم خاطر مهاجرن کي اڳواٽي ڏيڻ لاءِ تيار آهيون". سو حيدرآباد جي سنڌين کي مارائڻ لاءِ ۽ دشمنن کي پنهنجي پسند جو جنگي ميدان ۽ بهانو مهيا ڪرڻ لاءِ سنڌي قوم پاران ڄامشوري ۾ پناهگيرن کي ٺقا ٺقي ٿيندي رهي. پوءِ ميئر جي تيار ٿي ويهاريل قاتلن جي سامهون سنڌي شاگردن جي بسن کي بوهي ۾ ڏياريو ويو ۽ جهيڙو شروع ڪرايو ويو. جهيڙو نري نه ٿنهن جي لاءِ سنڌ جي ٻهراڙين کي چئجي ته "هي ڪوس دهشت گرد نه پر پليجو ٿو ڪرائي" "پليجو

ماڻهو مارائيندو“. سازش اها هئي ته سنڌي مرن ۽ انهن مرڻ وارن کي بچائڻ جي بهاني ايم ڪيو ايم سان ناهه جو ناٽڪ رچائجي، پوءِ ناهه جي آڙ ۾ ناليءَ ۾ سنڌين کان قبلي سائين جي امامت ۽ رهبري قبول ڪرائجي ۽ کيس سنڌ جو اڪيلو وارث تسليم ڪرائجي ته جيئن وڌيس تيئن سنڌي ماڻهن جا لاهه پٽي. سنڌن سودا ڪري ۽ منجهائن پراڻا وير پاري. هر ڪنهن کي خبر آهي ته جي سنڌي ڀهراڙيون اٿي پيون ۽ حيدرآباد ۽ ڪراچي جي سنڌين جي حمايت ۾ آواز بلند ڪنديون ته پوءِ دهشت گرد سنڌين کي مارڻ ۾ ايترو ڪامياب نه ٿيندا ۽ جهيڙو ٽري ويندو، پوءِ دهشت گردن سان ناهه جي ڊرامي جو جواز نه رهندو ۽ ڳالهه مزو ڪانه ڪندي، تنهن ڪري ڀهراڙين کي قبلي سائين جي ماڻهن پاران جلسن ۾ ۽ اخبارن ذريعي حڪم ٿيو ته ”پڇي پري ٿيو! پنجاب کي گاريون ڏيو ايم ڪيو ايم جي غنڊن جو نالو متان وٺو!“ نمڪ حرام سنڌي دشمن اردو پريس توڙي سنڌي پريس ۾ ويٺل قبلي سائين جا مريد هڪڙي ئي سر ۾ ساڳيو راڳ آلاپڻ لڳا. چي ”سنڌيو! ماٺ ڪريو ايم ڪيو ايم جو ڪو ڏوهه ڪونهي، سڀ پنجابي ۽ پليجو پيا ڪرائين.“ ٻين لفظن ۾ اصول اهو طئي ٿيو ته سنڌين جي خلاف ڪربلا تي جيڪو آواز اٿاريندو اهو چڻ ماڻهو مارائيندو، ڊرامو اڃان جاري آهي. تازو حيدرآباد ۾ نش! نش! ڪرائي ڪراچي ۾ رات وچ ۾ ٽي سئو سنڌي قتل ڪرايا ويا. تازو ڄامشوري ۾ جڙتو سورمن هٿان پناهگير ڇورن کي ٻه ڇماتون هٽائي حيدرآباد جي سنڌين ۾ نئين ڪربلا پئدا ڪرڻ لاءِ دهشت گردن کي نئين دهشت گردي شروع ڪرڻ جو موقعو فراهم ڪيو ويو ۽ سنڌي ماڻهن جا راڄ مارايا ويا. قبلي سائين ۽ ايم ڪيو ايم جي دهشت گردن جي نورا ڪشتي ايم ڪيو ايم کي آسمان تي چاڙهي ڇڏيو ۽ هاڻي جيڪڏهن قبلو سائين ڦري سنڌين جو سڄڻ ٿي پوي ۽ ان جهڙا سئو قبلا پيا ٻه ساڻس گڏ ٿي پون ته ٻه انهن جي جنگي مشين کي روڪي نٿا سگهن. سڄي سنڌ دهشت گردن جي ڄاڙين ۾ ورتل آهي. سنڌ جي ٻين محب وطن حلقن وري قبلي سائين جي ڦاڙيل آسمان کي اڳڙي وجهڻ جون ڪوششون شروع ڪيون. قبلو سائين وري ٻه هٿ ڏوئي انهن جي پويان پيل آهي. رسول بخش پليجي 17 مارچ 1989ع تي صلاح مصلحت ڪانفرنس گهرائي ته قبلي سائين ان کان ٻه ڏينهن اڳ سيني ماڻهن کي گهرائي چيو ته خبردار! جي ڪو ان ڪانفرنس ۾ ويو آهي. 12 مئي 1989ع تي ”دهشت گردي بند ڪريو ڪانفرنس“ کي ناڪام بنائڻ لاءِ پاڻ پنهنجي سر تڪليف وٺي اوچتو ئي اوچتو دوري تي نڪري پيا. سو ٻه ڪانفرنس

جي آس پاس! تان جو عين ڪانفرنس واري ڏينهن حيدرآباد ۾ اچي نڪاءُ ڪيائون تـه جيئن سڀ ماڻهو ڪانفرنس ڇڏي ڪهي اچي سندس قدم چهن ۽ ڪانفرنس ناڪام ٿئي. جڏهن انهن مهربانين ۽ ڪشالن جي باوجود بہ سنڌي ماڻهن تـوڙي ٻين دهشت گرديءَ جي ساڙيل ماڻهن گڏجي ڪانفرنس کي شاندار نموني ڪامياب ڪيو تہ قبلي سائين هڪدم انهن ماڻهن جو ٽولو ڪانفرنس خلاف قشري ٻارڻ لاءِ سڄي سنڌ ۾ ڊوڙايو، جن جي غنده گردي ۽ دهشت گرديءَ سنڌي ماڻهن جو ٻارهن سال جيئڻ جنجال ڪري ڇڏيو ۽ اڃا بہ مارشل لا جي ڏينهن ۾ ڪيل موجن لاءِ سندن وات پاڻي پاڻي پيو ٿئي. منجهائن هڪ سنڌي مار سورمي سنڌ يونيورسٽيءَ ۾ پهچي اعلان ڪيو تہ ”سنڌ يونيورسٽيءَ ۾ اڳوڻيون رونقون واپس آنديون ويندون“.

انهن مان ڪي اهي هئا جي ڪلاشنڪوف ڪٽي زوريءَ شاگرد بسن ۾ چاڙهي لاڙڪاڻي ۾ لطيف جي جلسي کي فائرنگ سان درهم برهم ڪرڻ تي ويا ۽ ٻين بيگناهن کي مارائي پاڻ آرام سان پنهنجي ساٿين جي قاتلن اڳيان هٿيار ڦٽا ڪري پنهنجون جانيون بچائي سورما بنجي هاڻي انڌي منڌي جمهوري حڪومت قائم ٿيڻ جو فائدو وٺي منٿون ايلاز ڪري ٻاهر نڪري وري شير ٿيو سنڌ ۾ ساڳي پراڻي ضياء پرست قشري مچائڻ لاءِ ڪاهي پيا آهن. هن قسم جون تقريرون پيا ڪن. ”هاڻي جنرل اسلم اقتدار وٺڻ قبوليو آهي سيني کي گولين مان ڪيڊنداسون“.

تازو پليجي صاحب خيرپور ۾ پريس ڪانفرنس کي خطاب پئي ڪيو تہ ڪيس هڪڙي صحافي چيو تہ قبلي سائين جا سنڌي مار سورما چون ٿا تہ ”اعواڻ دهشت گرد آهي. ان سان گڏ جيڪي ويهندو سو بہ دهشت گرد آهي“. تہ پليجي صاحب کيس ان ڏينهن جي جنگ اخبار ڪٽي جهٽ ۾ ڏني ۽ هڪڙي فوٽو ڏانهن اشارو ڪندي چيائين تہ ”اهو صاحب سچ ٿو چوي! سرور اعواڻ سان گڏ جيڪو بہ ويهندو سو برابر دهشت گرد هوندو“ صحافيءَ فوٽي ڏانهن ڏٺو تہ اهو هڪ ڏينهن اڳ حميده کهڙو جي ڏنل دعوت جو هو ۽ ان ۾ سرور اعواڻ سان هڪ پوڙهو ماڻهو گڏ ويٺل هو ۽ ساڻس قرب جي ڪچهري ۾ رڌل هو. ”اهو ماڻهو خود قبلو سائين هو“!

قبلي سائين جيڪي ڪارناما ڪيا آهن ۽ جيڪي ڪارناما روز روز ڪري پيو تن جي گهراين ۾ وڃڻ لاءِ وڏي تحقيقات جي ضرورت آهي. هڪڙو اڌ نہ پر

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano
Gul Hayat Institute

گهڻا پي ايچ ڊي ليول جا محقق هجن جيڪي ويهي اهو کوج لڳائن تہ شاهہ گڏريل سٺ - ستر سالن ۾ سنڌي قوم خلاف ڪهڙن رنگن روپن، ليبلن ۽ نعرن هيٺ گهات گهڙي سگهاري ۽ اڳتي وڌيل قوم کي ڪيرائي هن حالت تي رسائڻ ۾ ڪامياب ٿيو آهي. في الحال جيڪي قبلي جا نيڪ ارادا آهن سي بہ ڪي گهٽ نہ آهن.

دهشت گردن خلاف جيڪي تازا سائين جا ڌماڪي خيز بيان آيا آهن ان منجهان ايئن نہ سمجهڻ کپي تہ ڪا قبلي سائين سنڌي قوم جي سودي ڪرڻ ۽ ملڪ ضياءَ جي چاڙتن دهشت گردن ۽ فوجن جي حوالي ڪرڻ ۽ ملڪ تي فسطائي راڄ مڙهڻ جي مهم ترڪ ڪئي آهي. اٽندو اها جيڪا ڪوريءَ جي من ۾ هوندي.

اهڙا گرما گرم بيان ڏيڻ قبلي سائين جي پراڻي بدنام چال آهي. جنهن جو ٿيڻو هوندس يا ٿيو وينو هوندو پهرين ان جي خلاف خوفناڪ بيان ڪيندو ۽ پوءِ چوندو تہ ”سنڌ خاطر ساڻن ڳالهيون تو ڪيان“ پوءِ سنڌ خاطر ناهہ جو ڍونگ رچايو ويندو. پوءِ وجي ڪن سمجهو ماڻهن کي ڪجهہ نہ ڪجهہ پتو پوندو تہ قبلي سائين ملڪ تين وال ڪري ڇڏيو! هينئر بہ هو ملڪ تين وال ڪريو وينو آهي. ان جو ثبوت هن جي انهيءَ تازي بيان مان ملي تو تہ ”سنڌ خاطر اسين مهاجرن کي پنهنجو اڳواڻ ڪرڻ لاءِ بہ تيار آهيون!“

قبلي سائين جا سنڌي قوم تي احسان ڳڻڻ کان ٻاهر آهن. ڪيترن ماڻهن جو خيال آهي تہ موڪو بن وسايي کان وٺي اڄ ڏينهن تائين جيڪي بہ ماڻهو سنڌين لاءِ سڀ کان وڏيڪ نقصانڪار ثيا آهن، تن سڀني کان قبلو سائين زور آهي. هڪ راءِ اها آهي تہ انهن سڀني گڏجي جيڪي سنڌ کي نقصان پهچايا اهي سڀ هڪڙي پاسي ۽ قبلي جون مهربانيون ٻئي پاسي ڪجن تہ قبلي جو پاسو ڳرو نظر ايندو. پارڪن جو رايو آهي تہ ”سڄي دنيا ۾ بلڪ سموري تاريخ ۾ ڪنهن بہ ماڻهوءَ جو اهڙو رڪارڊ نہ آهي جيڪو پنهنجي قوم کي ايترو ٿورڙو فائدو ڏيئي ان جي آڙ ۾ ڪيس ايڏو وڏو نقصان ڏي ۽ سو بہ سال بہ سال - هر روز ڏي، هر قسم جو ڏي ۽ ڪڏهن بہ بس نہ ڪري. جيڪو زبان سان، قلم سان، هٿن سان، پيرن سان سڄو وقت قوم لاءِ کڏون پيو کوٽي.

جيڪڏهن قبلي جي ڪيل ڪارنامن کي هن مني صديءَ جي تاريخ مان خارج ڪجي تہ پوءِ اها ڳالهہ سمجهہ ۾ ئي نہ ايندي تہ سنڌي قوم جهڙي تاريخي ۽ سگهاري قوم ايتري عرصي اندر ايترو ذليل و خوار ڪيئن ٿي سگهي جيتري اها

Kutab Khano Whatsapp Library Admin: Ameer Adnan 00923337516944 www.facebook.com/groups/Kutabkhano

Gul Hayat Institute

اج ٿي چڪي آهي. مثلاً جيڪڏهن قبلو سائين هندو سيٺين جي هٿ جو باز نہ بنجي ها ۽ سنڌي وزارتن کي ايرو سيرو ڪم ڪرڻ ڏئي ها، مسجد منزل گاهہ جو فتنو ڪڙو ڪري سنڌين جا هيڏا قهري ڪوس نہ ڪرائي ها. پاڪستان جو نهراءُ پيش نہ ڪري ها، نمڪ حرامن جون لوڌون گهرائي سنڌين کي اقليت ۾ آڻڻ جي منصوبي جي شروعات نہ ڪري ها، اسڪندر مرزا جو ماٺهو ٿي مارشل لا هٽائڻ ناٽڪ نہ رچائي ها. ايوب سان نهي ون يونٽ جي جدوجهد کي ۽ سنڌ متحده محاذ واري اتحاد کي ڌڪ نہ رسائي ها، الله بخش، پٽي ۽ فاضل جهڙا مڙس نہ مارائي ها، پي اين اي جي غيرمشروط حمايت ڪري مارشل لا نہ لڳرائي ها، 1983ع جي جدوجهد کي ناڪام بنائڻ لاءِ ڏينهن رات هڪ نہ ڪري ها، ايم ڪيو ايم جو عذاب ۽ فتنو ڪڙو نہ ڪرائي ها ۽ سنڌي ماڻهن ۾ پاڪر ڪتا نہ وجهرائي ها، سنڌ جي تعليم جو بيڙو غرق نہ ڪري ها، سنڌي ماڻهن خلاف ضياءَ جي مارشل لا اندر پنهنجو ذاتي مارشل لا نہ لڳائي ها ۽ سنڌي ماڻهن کي پنهنجي جمهوري جدوجهد ڪرڻ ڏي ها، سنڌ جي محب وطن ماڻهن جي پنيان پنڊي ۽ قشري نہ پاري ها انهن کي ڪم ڪرڻ ڏئي ها، سنڌوديش جو مصنوعي وڏو نعرو هڻي هندوستان مان فوج گهرائي پاڪستان ٽوڙڻ جا زٽ هڻي دشمن کي فوجي چانوٽيون قائم ڪرڻ جو بهانو نہ ڏئي ها، سنڌ جي نوجوان نسل کي پنهنجي پوڄا جو گانجو ۽ ضياء پرستيءَ، مارشل لا پرستي، جمهوريت دشمني، اتحاد دشمني، عوام دشمني جو گانجو ۽ هيروئن پياري تباھ ڪري مت ۽ هوش مان نہ ڪڍي ڇڏي ها ۽ سنڌي قوم کي جهالت جي آڙاھ ۾ نہ اڇلائي ها، سنڌ ۾ غنده گردي، دهشت گردي، فوج گردي جي فضا گرم نہ رکي ها، روز ڪونہ ڪو نئون فتنو ڪڙو ڪريو ماڻهو منجهايو، برغلايو، هيسايو نہ وينو هجي ها ۽ مرڻ ڪنديءَ تي پهچڻ کان پوءِ بہ ڪٽي ماڻهن جي جند ڇڏي ها ۽ ڪين ڪم ڪرڻ ڏئي ها تہ ڇا پوءِ بہ سنڌي قوم جي اهڙي حالت هجي ها جيڪا اڄ آهي؟؟

هرگز نہ ـ !

سنڌي ماڻهن کي هن وقت جيتري ٻڌيءَ جي ضرورت آهي اوتري ڪڏهن ڪانہ هئي. ان ٻڌيءَ جي راھ ۾ ڪا وڏي ۾ وڏي رڪاوٽ آهي تہ اها آهي قبلو سائين. جيڪو سنڌي ماڻهن جي هر چڱيءَ شيءِ کي منٿ ڪرايو وني. هر اڏيل ڳالهہ کي ڍاهيو ڇڏي، هر اسرندڙ شيءِ کي چيپاٽيو ڇڏي ۽ هر وڌندڙ شيءِ کي روڪيو ڇڏي. اهو سيڪجهہ هو اهڙي معصوماڻي نموني، فرشتي واري ٻهروپ ۾

Gul Hayat Institute

ڪري ٿو جو گهٽن ڪي ته سماءُ ئي نه ٿو پوي ته قبلي کهڙو قهر ڪري ڇڏيو ۽ سنڌي ماڻهن جو ڪيئن ڪلندي ڪڏندي جهڳو جهڻ ڪري ڇڏيو. هي دور سياڳ نياڳ ۾ ويساهه رکڻ جو غيرسائنسي دور ڪونهي. اڳيون دور هجي ها ته ماڻهو پڪ ائين سمجهن ها ته سنڌي ماڻهن کي ڪنهن وليءَ يا ديوتا جو پاراتو لڳل آهي جو انهن مٿان قبلي سائين جهڙي چپ ڪري آهي. چنگيز خان چوندو هو ته ”آءٌ خدائي ڇهبڪ، الاهي عذاب آهيان“ قبلو سائين ائين چوي ته ڪونه ٿو پر پنهنجي وس ۽ پهچ آهر گهٽ نه ٿو ڪري.

قبلي سائين مان اها اميد رکڻ ته برابر ٻہرن کان پير گهرڻ ٿيندو ته سندس رت دانگيءَ تي ٻه وري پوندو ۽ هن آخري منزل تي ٻه هو سنڌي قوم تي قياس ڪائي سندس سڄڻ ٿيندو ۽ ڪيس واڳن جي وات مان بچائڻ جي جدوجهد ۾ شريڪ ٿيندو پر اها اميد رکڻ جو ته قوم ڪي يقيني حق آهي ته هو ڪنهن نه ڪنهن جي صدقي هاٿي رڳو ڪٽي بس ڪري.

خدا قبلي سائين جي عمر اجا ٻه دراز ڪري اجان ٻه جهجها ڏينهن ڏئيس. پر جي ايترو ٿي پوي ته هو سنڌي قوم کي سندس اڳيان پويان ڏوهه بخش ڪري هاٿي سندس جند ڇڏي ويهي الله ڪري ته جيڪر سنڌي قوم جو جيڪو بيڙو پاڻ هيڏا ڪشالا ڪري ٻوڙيو اتس تنهن کي وري تارڻ جي ڪوشش تي سگهي ۽ جي سڀ گڏجي هٿ هٿ ڪن ته پوءِ دنيا جي ڪابه طاقت وري ٻه ان کي پنهنجي منزل ڏانهن تيزيءَ سان وڌڻ کان جيڪر هرگز روڪي نه سگهي.

●●●

Gul Hayat Institute

ٽيڪسٽ اِنٽري ۽ اِي بُڪ ڪمپوزنگ: سڪندر علي ابڙو، قمبر علي خان

سنڌي عوامي برقي ـ ڪتاب
Sindhi Awami e-Books

وڌيڪ ڪتابن لاءِ ڪِلڪ ڪريو: http://geocities.com/sindhiawami